

7649

“రాములవారు ఈజిప్టుదేశపు ఫెరో”

యనెడి యభిప్రాయ విమర్శనము

డా॥ బి॥ వెంకటేశ చాచ్యులు .

ప్రఖ్యాతాభిప్రాయములు.

శ్రీ మద్వాల్మీకీ రామాయణమును గూర్చి కొంతకాలమునకు పూర్వముండిన పాశ్చాత్య, స్వదేశ ప్రముఖాభిప్రాయములును, ప్రసిద్ధ పత్రికాభిప్రాయములును సంకలనముగాను, కొందరాధునిక ప్రముఖుల యభిప్రాయములు పూర్తిగాను యిందు ముందు గాన్పింప బడియె.

Jules Michelet (The French historian in his Bible of Humanity).

"The year 1863 will always be to me dear and blest for in it I privileged to read for the first time the great sacred poem of India—The divine Ramayana.

— "Oh! the sweet poem—Oh! enrapturing song! How it imitates nature! How clearly we see the long history! It lives under our very eyes".

"Happy he who reads this book entire—He who reads the Ramayana is absolved from all his sins"

"The last expression is no delusion of fancy. This great stream of poetry sweeps away our abiding sin.

— Every thing is narrow in the west - Greece is so small that I am stifled in it—Let me glance at the side of high Asia towards the deep Orient. There I have my immense poem as vast as the Indian Sea blessed and adorned by the sun—a book of divine harmony, where nothing jars. A calm peace pervades it, and even in the midst of battle described in it we receive an infinite sweetness, a boundless brotherhood when extends to every living thing; an ocean without bottom or shore, full of love, pity and clemency. I have found that for which I was looking—the Bible of goodness.

— "The agreeing diversities deck themselves with a commingling charm—A common melody emerges. This is the RAMAYANA.

Jules Michelet.

శ్రీయుత మల్లాది వెంకటరత్నంగాడు వ్రాసిన “Rama the Greatest Pharo of Egypt” అను గ్రంథమును జాగ్రతగా చదివితిని. మతము విజ్ఞానమును పెంపొందించుటకు ఉపయోగించు కొనవలయునుగాని, విద్వేషము దురభిమానము పెంపొందించుటకు వినియోగించకూడదు. ఆట్టిచో పరిమేశ్వరునియిచ్చకు పృతిరేకంఁచిన వారమగుదుము. వెంకటరత్నగారిపుస్తకము క్షేలము హిందూమత ద్వేషమువల్ల వాయబడినట్లున్నదిగాని సరి అయిన నిదర్శకములు హేతువులమీద ఆధారపడియుండలేదు.

‘శ్రీత్వచిచ్ఛంపాద్దరుగదు’ అనెడి సామెత వీరియందు స్థాకమైనది యిట్టిగ్రంథమును సహేతుకముగా విమర్శనచేసి, అనాదిగ్రంథములను పూర్తిగా పరిశీలనచేసి, రామాయణము క్రీస్తుశకము పూర్వం చాలాశతాబ్దముల క్రిందటి హిందూరాజుల చరిత్రముకాని వేరుకాదని నామిత్రులగు శ్రీకడాచారి వెంకటశేషాచార్యులగారు వ్రాసినవిమర్శన గ్రంథముయెంతయు కొనియాడతగి యున్నది. విమర్శనము మృదు మధురైతిలో వాయబడి సరియైన హేతువులతో ఖండనము నిరూపణచేయబడినది. దేశభక్తులెల్లరును ఈవిమర్శనగ్రంథమును గౌరవించి దీనిపాశస్రవమును గ్రహించుదురుగాక—

బె జ వా డ.

9—6—36

దోర్జుల శేషాద్రిశాస్త్రి, బి.ఏ.బి. యల్.

వకీలు అందు ప్రసిద్ధులు.

రామమోహన ఉచిత గ్రంథశాల.

రామాలవారు ఈజిప్టు దేశపు శేమిసిన్ అనెడి గ్రంథమునందు నుదహరింపబడిన విషయములన్నియు కేవలము ప్రమాణరహితములు గాననిరాధారములనిచెప్పుట కావంతయైనను నందియంబుకాన్పింపదు. పాశ్చాత్యులలో కొందరిమతబోధకుల మెప్పువడయుటకై వాయబడి నట్లుకన్నట్లుచున్నది. ఇట్టిహిందూ మతదూషణ గ్రంథముపై శ్రీమదరిశానపాలై కడాచారి వెంకటశేషాచార్యకవీంద్రులు సప్రమాణపూర్వ

కమైన ఖండనలు ఎల్లరకునుత్పత్తికరమైనవని నేను నొక్కియొక్కా
ణించుచున్నాడను. బి. య్యేగారి హిందూమతదూషణలు మన హిం
దూ దేశమున కనర్థదాయకమని వేరే చెప్పనక్కర లేదు.

(Sd.) K. NARASINGA RAO

Retired D. P. W.

Section Officer.

14-5-36

“శ్రీరాముడు ఐగుప్తు దేశపు (చక్రవర్తులు) ఫారోలో నల్ల
అగ్రగణ్యుడు” Rama the Greatest Pharaoh of Egypt)
అను హిందూ మత దూషణ గ్రంథమును, అంధదేశమున సుస్థానో
త్రియ కటుంబమున జన్మించి, పిదప అత్యంత స్వీకరమొనర్చి క్రై
స్తవుడైన శ్రీయుత వల్లాది వెంకటరత్నం బి. య్యేగారు నృద్ధావ్యము
న వ్రాసి ప్రచురపరిచిరి, ఈగ్రంథమును వీరింత శ్రమపడి ఏల వ్రాసి
రో తెలియకన్నది. నత్యమును నేయమెలియు లేని శ్రీరాముని
ఐగుప్తు ఫరోగనిర్వయించుట కడు హాస్యాస్పదము ఇది పఠించి హిం
దూయువకులు భంగపడగలరు. ఇట్టి గ్రంథముల సర్వదాయకములని
ఎంచి, బెజవాడవాస్తవ్యులగు శ్రీమంత్ కిడాంబి వెంకట శేషచా
ర్యులవారు వైగ్రంథమునకు ఖండనము వ్రాసియున్నారు. ఈఖండన
ము ప్రమాణ గ్రంథముల నాధారముజేసికొని, బహుశ్రమకొర్చి
బహుయుక్తియుక్తముగ వ్రాసియున్నారు! నేను మూల గ్రంథము
నుఖండన గ్రంథమును రెంటినికడు శ్రద్ధతో పరిశీలించితిని. శ్రీ శేషా
చార్యులవారి అపారపాండిత్యమును, విమర్శనాపటిమయును, ఈగ్రం
థమును పరిశీలించినవానికి విదితముకాగలవు. ఇట్లు అనందర్థ గ్రంథ
మును ఖండనమొనర్చిన, భారతి చూమికి, హిందూ ధర్మములకు
మహాపకారమొనర్చిన శ్రీ శేషాచార్యులవారు కడువందనీయులు.

ఇట్లు సుజన విధేయుడు,

మానికొండ కటుంబరావు బి. ఎ. బి. ఇ. డి,

21-5-1936.

చూపలేదు. తనకుతోచినటుల ఊహించి వాసియున్నారు. ఆదికావ్యముగను ఉత్కలప్రగంధముగను, గొప్పఇతిహాసముగను భరతవర్షము లెల్లరిచేత నేగాక పాశ్చాత్యులచేత కూడ ఎక్కువగకొని యాడబడుచున్న రామాయణకథనుగూర్చి ఇంతసేచముగ వ్రాసిన వెంకటరత్నముగారిని ఏమనవలయునో తెలియకున్నది. రామాయణకాలమును సుస్థిర ఆర్యనాగరికత దక్షిణహిందూ దేశమువైనను సింహళమువైనను సిరముగ ప్రతిష్ఠింపబడిన కాలమనిచర్చిత కారులు వ్రాయుచున్నారు. ఆర్యనాగరికతా ప్రతిష్ఠాపనమందు ఆనాళ్ళులతో పోగునలిపిలోబడుచు కొనవలసినదని - ఆర్య ధర్మమున కాదర్యమూర్తులు సీతారాములు వాయుఖండత్యాగము వలనధర్మసంస్థాపన జరిగినది. మోటవారు వానరులకు ఆర్యులకువిరోధులుగనుండిన రాక్షసులకు ఆర్యనాగరికతను ధర్మమును ప్రసాదించిరి - సుగ్రీవుడు విభీషణుడు ఆర్యనాగరికతను ధర్మమును స్వీకరించి సుపరిపాలనమును నెలకొల్పిరి. ఆంధ్రదేశములోని సుప్రసిద్ధగ్రంథకర్తలగు శ్రీ కిశాంబి శేషాచార్యులగారు వెంకటరత్నంగారి అపవిత్రవాతాన్ని సహేతుకముగ ఖండించి సప్రమాణముగ విసుర్పించిరి - అవిశేషలము అసూయవలన కల్పించబడినవని ఋజువుచేసి ఆంధ్రలోకమునకు మహానష్టకారము గావించియున్నారు. వీరుచిముంచిన గ్రంథమెంతయు సంస్తవనీయముగనున్నది - ప్రతిఆంధ్రుడును చదివితీరతగినది.

జెడవాడ. } ఆయ్యదేవర కాళేశ్వరరావు.
 ౧౮-౬-౩౯ } విజ్ఞాన చంద్రికామండలిసభ్యుడు - (అనివున్నది.)

శ్రీమద్
శుభమస్తు
అవిఘ్నమస్తు

“రాములవా రీజిపు దేశపు ఫెరో”

యనెడి యభిప్రాయ విమర్శనము

— శ్రీ శ్రీ —

1. పై యభిప్రాయవ్యాసముల యొక్క ముఖ్యనిషయముల నీ క్రింద సంగ్రహముగా చూపబడె ఎట్లన రాములవా రీజిపు దేశపు ఫెరో యైన, రెండవ “రేమిసెన్” లను నాతడు గాని, భారత దేశపు రాజు కాదనియు, భారత దేశీయు డని వాల్మీకిరామాయణమున చెప్పబడిన విషయమంతయు కేవల కల్పనాకథ యనియు, రేమిసెన్ న్యూ బియావారితో చేసిన యుద్ధమును జరిగి మూడేళ్లు లెవరివలననో విసిరి అది హిందూదేశము యొక్క యుత్తరభాగమున జరిగినట్లును, అది రాములవారిని గురించిన కథ యెనఁబడును, రాములవా రీయోధ్యలో పుట్టినట్లును కల్పన చేసి మొదట యుత్తరహిందూ దేశమునకు చెరిగిన సంగ్రహముగా వ్రాసి తరువాత “రేమిసెన్” సిరియా వారితో చేసిన యుద్ధమును గురించిన్నీ అందు చూపిన పరిమళిత్రువులగురించిన్నీ, ఈజిప్టు దేశముడని నామకరణ దేశపువారితో చెప్పగా విని, దాని నీ దేశపు కథ యెట్లు అర్థమగునో చూపి సిరియాలోని “మిటర్నీక్” రాజైన “మిటర్నీక్” గతకథానామకరణము, “మ్యాబియా” కిష్కింధ యనియు, ఈజిప్టులోని “మె పిన్” పట్టణ మయోధ్యయనియు, “హెట్టిట్” రాజైన “ఫెటనా”ను కంశాధిపతి యగు రావణుడనియు, వతీణ మూజపులోని “మ్యాబియా” యొందలి దేవాలము ములో “రేమిసెన్” యొక్క పెద్దగొర్రుహములు రెండుకొలదిను మరి రెండింకొకచోలను చెక్కబడియున్నవాటిలో మొదటి రెండును

రామాత్మజులనినూ, మరొక రెండును భరతశత్రుఘ్నులనియు, భారతభయాదలి యగునుని గణపాలను, ధర్మరాజు, భీమ, నకుల నహదేవులని కల్పించేసినట్లే, “రేమిసిక్”యొక్క శక్తిసామర్థ్యాదులను, లక్ష్యాల, భుత, శత్రుఘ్నులనియు, వారు రామాలవారి సోదరులనియు కల్పనచేసి, “రెండవ రేమిసిక్కు” భార్యయైన “నిఫర్ టేరీ” రాణిని రామాలవాదిభార్యయగు “సీత”యనియు, “అనిష్టన్, సీతరు”ను అచనభార్యయగు “వికా”ను ఆగస్త్యమహర్షియు, ఆతని భార్య “లోకమద్ర” యనెడి మహిమముల కల్పనచేసి మొదట ఉత్తర హిందూదేశకథ మొనర్చు కథముగా ప్రవాసిన గ్రంథమును క్రమ క్రమముగా పెంచి వృద్ధిచేసి క్రీస్తు నెవక 700 సంవత్సరముల కెవరో యొక నైష్ఠ్యవచనమును జూపిని రామరావణా యుద్ధముగ దక్షిణ హిందూదేశమునకు గుఱా వ్యాపింపజేసి వాల్మీకిరామాయణ మనెడి యొక యబద్ధపు కల్పనాగ్రంథమును సృష్టించే సనియు, యీ యబద్ధపువాల్మీకి హిందూవిషమము గాని, చరిత్రావిషయము గాని తెలియ వలయు, ఉద్ధృష్టపురుషుడు స్త్రీల గోప్యాంగ మనియు మొదలగు పలు విధానములు ని. య్యే గారు తమ వ్యాసముల వివరించిరి. అంతటి నిష్ఠా విషయంబులను మాత్రము యథాశక్తిని పై విధంబున క్లుప్తీకరింపెద.

(2) ఇందఁ బిచ్చాపరము మూడు ముఖ్య విషయంబులు :—

(a) ఇచ్చునొక వాల్మీకిరామాయణము మొదట క్లుప్తముగా ప్రాయబడి క్రమక్రమముగా పెంచి వృద్ధిచేయబడిన యబద్ధపు కథనూ? లేక మొదట సర్వంత విపులముగ వాల్మీకిమహర్షిచే ప్రాయబడిన నిష్ఠమైతరీకథను జూపి సౌకర్యార్థ మిప్పుడున్న రామాయణముగా వాల్మీకిచే క్లుప్తీకరింపబడెనా? ప్రమాణము లేదు?

(b) ఇప్పుడున్న వాల్మీకిరామాయణము క్రీ.వె. 700 సంవత్సరముల తర్వాత యొక ప్రాచీనచే కల్పింపబడిన యబద్ధపుకథనూ? లేక పూర్వ చరిత్ర కాలనివర్తరముల క్రిందనే ప్రాయబడిన నిష్ఠమైతరీకథయేరా? ప్రమాణము లేదు?

(c) బిచ్చాపరము వాల్మీకిని పైవిషయములయొక్కయు యింక

వారు ప్రాసిత యితర విషయములయొక్క యు దశ్యాసత్యము లేమై యుండును? వా రిట్లు ప్రాసించుదురు ?

—* వి మ ర్ష న ము *—

(2) మొదటివిషయవివర్ధనము:— కృష్ణు డెవ్వరైన లేమి సెనకథ నీ దేశస్థు లెవరివలననో విని య తరహిందూదేశమున జరిగి ట్లును రాములవారి కథ యెనట్లును కల్పనలేని మొదటి స్థవము గా వ్రాయబడి దానిని లెరువారి జరిగిన లేమిసెనకథను మార్చి కొంత యి కృష్ణు దేశస్థుడైన నారదుని వలన విని యడి దక్షిణహిందూదేశ మునకు చెందిన రామరావణకథయైన ట్లుని వైష్ణవుడు నృప్తిరచె నని బి-య్యోగారు వ్రాసిరి. కాని వై విషయములు కేవల యూహాపై ప్రాసించుట కానిచ్చించుచున్నది. గాని నాకడు దేశస్థుదేశస్థు డెవరుల కును రామాయణము నొక వైష్ణవుడు ప్రాసించిన లోకము, యూ మొదలగు విషయములకు యే పూర్వగ్రంథము లో రాష్ట్రమునలో కాప్పి యుండలేదు. భారతదేశమునందలి యుద్ధములు హిందువులచేత నత్యంత గౌరవముగా పూజింపబడుచున్న వాల్మీకిరామాయణము నొక వైష్ణవుడే నృప్తించియుండినచో నట్టి వైష్ణవు డె తమో ప్రాసించు డైయుండునే గాని యనానుకుడై యొ డలేడ. అట్టి రామాయణ యె వరో యతనిపేరేమో యెచ్చటనుండవాచో, కొంచెమెవను నవరింప జాలక చెప్పిన విషయ మూహాపై చెప్పిన కల్పనయేగాని సత్యమై యుండజాలదు. ఇప్పుడున్న వాల్మీకిరామాయణ మొక వైష్ణవుచే కల్పించి వ్రాయబడిన యబద్ధపుగ్రంథమే యెనచో హెచ్. హెచ్. విల్సన్ గారు వ్రాసిన “హిందూమతములు” అనేగ్రంథముసారము 20 విధముల వైష్ణవమతములును, 9 విధముల శైవమతములును, (4) విధముల శాక్తీయమతములును, 22 విధముల గానావర్త్యామతము లును నున్నవి గదా? ఆ యా మతములందలి వ డిను ఈ యబద్ధపు వైష్ణవగ్రంథమును ఆ నాడే ఖండించి దాని నామరూపములు భూమి యందు లేకుండా చేసియుందురు గాని యిప్పుడు బి. య్యోగారి కాలము వరకు నుండనిచ్చుటయు, వైష్ణవమునదే ఘటకూడా ఆ వైష్ణ వగ్రంథమును పూజించి నిత్యపారాయణాదులు చేయుటయు నమ్మ

నర్హములు కావనియు తెలియచున్నవి.

(3) రామాయణము వాల్మీకిమహర్షిచే మొదట సత్యంశ విపులముగ ప్రబలమయి కలియుగమందలి జనుల సౌకర్యార్థమిప్పుడున్న రామాయణముగ ఆయనచే క్షుప్తి కరింపబడిన సత్యమైన కథయే అందులకీ క్రింది పురాతనగ్రంథప్రమాణములు చూడవగు.

(5) బృహన్నారదీయమును గ్రహము యొక్క 92 వ అధ్యాయమున:— శ్లో॥ చతుర్థస్య బీజస్యశతకోటి ప్రవిస్తరం, కాలేనే గ్రహణం దృష్ట్వా పురాణస్య మహామహతిః॥...చతుర్థ ప్రమాణే సద్వాసరేద్వాపరేనచ, తిడప్తాద శధాకృత్వా భూలోకస్మిన్ కలాయుగే॥ అనగా మొదట వాల్మీకిమహర్షి నూరుకోట్ల శ్లోకములను, నాలుగు వర్గములును గల యొక విపులమును రామాయణమును రచియించి కలాయుగమున దాని సందర్భమును గ్రహింపలేకుండుటను చూచి ద్వాపరయుగమున దానిని నాలుగులక్షల గ్రంథముగను కలియొగనున 18 వేల శ్లోకములు గల గ్రంథముగను క్లుప్తీకరించి నట్లున్నది.

(6) ఆనందరామాయణము మనోహరకాండ 8 వ సర్గ:— శ్లో॥ వాల్మీకినాకృతం యచ్చశతకోటి ప్రవిస్తరం । సర్వేషామాది భూతంచ మహామండలదాయకమ్ । అనగా వాల్మీకిమహర్షి మొదట నూరుకోట్ల శ్లోకములు 2 లక్షగా వ్రాసిన రామాయణము. తరువాత వ్రాయబడిన రామాయణములకు మొదటి దనిన్ని, విశేష శుభము నిచ్చున దనిన్ని యున్నది.

(7) ఆనందరామాయణము మనోహరకాండ 79 వ సర్గ:— శ్లో॥ కోటిసాంశశతిశ్లోకమానం ప్రయః వివక్షణైః । ఆయు

(8) బ్రహ్మాండపురాణము 14 వ అధ్యాయమున:— శ్లో॥ శత కోటిసు విస్తీర్ణమే తద్రామాయణం మహత్ ॥..... అనియు

(9) తత్వసంగ్రహ రామాయణమున:— శ్లో చరితం రఘునాథస్య శతకోటిప్రవిస్తరమ్ ॥..... అనియు.

(10) వాయుపురాణము మాఘమాహాత్మ్యము 20వ అధ్యాయము:— శ్లో॥ త్రైరామచరితంపుణ్యం శతకోటిప్రవిస్తరమ్ । సాకంశ

దీక్షణపాశు శాస్త్రసుచూహితః..... అనియు, నింక నిట్టి యనేక ప్రసిద్ధపురాతనగ్రంథప్రమాణముల వలన శ్రీమద్రామాయణమును వాల్మీకిమహర్షియే మొదటి నూరుశ్లోకములు గల గొప్ప విభుల గ్రంథమును రచించి, కలియుగమునందలి జనుల పాకర్యార్థ మిప్పుడున్న రామా యణమును వాల్మీకిమహర్షియే కుక్షీకరించిన నిజమైన గ్రంథ మని నవ్వుమగుచున్నది గన మొదలు స్తవముగా వ్రాయబడిన గ్రంథము నొక క్షణపుడు పెంచి పృథ్విచేరిన కృపనా గ్రంథ మని బి.య్యేగారు వ్రాసిన యూహ యెంతయు త్రిముఃవృత్తు నూడని యనత్యవాద మని పై ప్రమాణములు పూర్తిగా ఋజువు చేయుచున్నవి.

(11) లెండవివివయవిమర్శనము. ఇప్పుడున్న వాల్మీకిరామా యణము శ్లోకము 700 నం॥ వెనక నృష్టింపబడినట్లు బి.య్యేగారు వ్రాసిరేగాని అట్లు వ్రాయబడినదాకు పూర్వగ్రంథప్రమాణము లెంతమాత్రమును కాన్పించియుండలేదు. ఇందువలన యీ సంగతి కేవల మూహపై కల్పనలేని వాస్తవిక క్రిందిపురాతనప్రసిద్ధగ్రంథ ప్రమాణములు ఋజువుచేయుచున్నవి. ఆ ప్రసిద్ధగ్రంథప్రమాణము లెవ్వయన—

(1) అష్టాదశమహాపురాణములలో రమాయణగ్రంథమును దులకు ప్రమాణము :— శ్లో॥ పురాణం వైష్ణవం, మాత్స్యం, కౌత్సం, భాగవతంతిథా॥ నారదం, గారుడం, నాగదం, మార్కం జేయమధాప్తమం॥ బ్రహ్మ, బ్రహ్మాండ, వైలంగాది, బ్రహ్మవైవర్త మేవచ॥ భవిష్యత్తర మాగ్నేయం సామం వామనమేవచ॥ వారాహం చైవ వాయుస్యం వ్యాపాదశవిభాగతః॥ మహాపురాణాన్యేతాని రామాయణ భవానిహి॥ అష్టాదశ మహాపురాణములలో రమాయణ కథ యున్నందులకు పై శ్లోకము ఋజువుచేయుచున్నది. అసమాన మున్నవార లాయా గ్రంథములలో చూడవచ్చును. అష్టాదశపురాణ కర్త యెవరో? అయిన యే కాలపువాడో యీ క్రింద నుకహరింప బడియె.

(12) శ్లో॥ శ్రీరామచరితం పూర్వం వ్యాసిశృమునిరాట్సృ

యం । అష్టదశపురాణసిక్తత వాన్వ్యాగ్విదాం వరః॥

ఋషి శ్రేష్ఠు డగు వ్యాసమహర్షియే అష్టదశపురాణములను స్వయముగా విచించినట్లు విశేషమగుచున్నది.

(14) ఈ వ్యాసమహర్షి తరువాంచాలరాజుల వంశములకు పూర్వ ముండినవాడనియు భాతాదులయందు చెప్పబడియున్నందునను, ద్వాపరయుగమువాడగుటచేతను క్రీస్తుకు పూర్వదేగాని తరువాతవాని కాదు. కాబట్టి రామ యణకధ క్రీస్తుకు పూర్వము వ్రాయబడినదే గాని క్రీ॥వె॥ 700 సం॥ తరువాత వ్రాయబడినది కాదని ఋషిసగుచున్నది.

(15) రామాయణములు యొక సనేకమండి పూర్వములును, రామాయణ సమకాలికలు వ్రాసిన యనేక రామాయణములున్నందులకు ప్రమాణములు లభించినవి. కా॥ 3 సం॥

శ్లో॥ వాల్మీకిసంకల్పశీల యస్య శతకోటి ప్రవిస్తరం, తత్సర్వేషామపి దిభూతం మహామృగశివాలయం । రామ యణ దేవనానాభాంతి రామాయణాదహి, శేషభువనచరిత్యశశనానన వ్రథమం స్మృతం । అధాచయోగిని సేవ్యం, అధ్యాత్మ్యాత్మం లోకాన్మృతం । వాయుపుత్రీశ్రుతం చాపి, సారిదాశక్రం తథాభవం । ఘృరామాయణం చైవ, బృహదానూయణం తథా । అగస్త్యోక్తం హహ శ్రేష్ఠం, సారిరామాయణం తథా । దేవ రామాయణ చాపి వృత్త రామాయణంపునః । బ్రహ్మరామాయణం మృతం । భారద్వాజంతిధేవచ । శివరామాయణంకృతం । భరతస్యచజైమినేః । అత్మధర్మం శ్వేతకేతుః, ఋషయశ్చింతాయవః । రిషేః, పులస్త్య, దేవ్యాశ్చి, గుహ్యకం, మంశంతిధా । గాధిజయ, సుకీర్తయ, సుగ్రీవంచ, విభీషణం । తథాచానంద రామాభిషేకం మృగశకారకం । ఏవంహనశ్రీశ్రాంతి, శ్రీరామచంద్రానిహి । అని వైన దెప్పుడిట్టియు పూర్వకాలమునందే వ్రాయబడినట్టి యనేక రామాయణములలో యోగవాసిష్ఠము, అధ్యాత్మ రామాయణము, బృహన్నారదీయము, ఆనంద రామాయణము మొదలగు కొన్ని చుదిగ్రంథబడిన గ్రంథములే దొరుకుచున్నవి. కొన్ని తాళవత్రిములపై వ్రాయబడిన యముద్రిత గ్రంథ

ములు కాన్పించు చున్నది. అందు, 1 భారద్వాజ రామాయణ, 2 బోధాయన రామాయణ, 3 హనుమద్ రామాయణములు చూచి, కొన్ని శ్లోకముల సీయక గుగ్గిరికింక యుదాహరణకై చూపబడియె. మరికొన్ని గ్రంథములు క్రింద నవముద్రాబోధకు వల్ల తగులబెట్ట బడినట్లు ఒక

(1) భారద్వాజ రామాయణము చూడఁ— శ్లో॥ రామవిజయ కలెత్తనంద రఖిలాన్సురాః । ప్రభాత్కల్పిత దౌరాజానాత పుగిభవదినాం । బ్రాహ్మణే శ్లోచి దౌచిత్తం గోదానాని సహస్రశః॥ రాముఁవాడు పుట్టినపుడు దశరథుఁడు చేసినగోదా నాదు లిందు కాన్పించు.

శ్లో॥ యాచ్యుగ్భవస్త్వయోస్మై తస్మాద్రుగ్భవస్త్వరాసుః । జ కన్యసభాయాం తుప్రాద్యశ్శతదత్తేనహి । నిర కానా వీర సః క్షిప్తాంశ్చేద్యుదయినాన్ । స్త్రీణాం మదనరూపశ్చ విరుషాం విరాజిత । ఆపరివృన్వసంభూతాం శిక్షానాం కిరణామ యాః॥ రాములవారి చూడు యోగ్యులు కామునయింతు సీతలమును, రాక్షసులను రాద్రసమును, స్త్రీలకు శృంగారనమున, పరిమిలకు జూననము, బంధువుల కానందరసము, భిక్షులకు కరుణానము రాన్పించునని. ఈ క్రింది బోధాయములు వ్రాసిన యచ్యుత స. డి. గ్రంథమును గూర్చి మును చెప్పినది

(2) బోధాయన రామాయణము చూడఁ— శ్లో॥ వృష్టిస్థిరాధిప భుజిశ్చ మ భారయోనాం త్వం కూర్మరాజః । కిరీట స్వయంధరానజిక్ష్వాంజలః పరుతప్రతయే దిధిమాం । అశ్రిం కనోద్ధూతాన్యక మాశనశ్శ్లో॥ వృష్టిస్థియాతః సాతలం ఫణిప తర్క మ్రుభవా నందలం । భీ, తస్యైవతి కన్యారామ్యి బోధోద్ధూంజరా కాతరా । ఆశన్వంతి కిరీడతై నాన్ధిచరభారినః । సంంతే కళువు గుణే పుర జితస్సజ్యంధనః కుర్వతీప్రీతిసవాహ శాలమున రాములవారి వివధయ్య గవ్వపట్టన. క్రింద మానుమద్రామాయణ శ్లోకముల నట్లే వర్ణించె.

(3) హనుమద్ రామాయణము చూడఁ— శ్లో॥ ..... గృహస్వామిశోచందే రామే పరిణయ్యుభే । ప్రస్ఫురదనయనం వాహం జానకీ బావదగ్మ్యయోః॥ శ్లో॥ భూకంపంజనయన్త భూవిదళ యన్మృణా శింక్షిభిజ్జా । దైతేయాలశ్యవిమ ద్దయన్నివరాన్పాదంశః పూంయజ్జా । వైశేష మవిమాదయన్కులగీర్వాణాన్మరకం బయజ్ । కన్యశ్చే కళుగామ సృష్ట పుష్కరాంబుజచంద్ర పద్మయః॥ శ్లో॥ విస్మయ మ్మృత సాహితీర భే శంభాశచార్యం వానశ నావజాతైః । పూర్ణం బభూవపరీణీ గగనాంతరాళం పాశ్చిమ దిక్కున పూర్వ కొత్తగామూః

(4) Hindu Origin of Christian Idea Chapter III by M. Jacolliott "Bible in India." "Every manuscript, every Sanscrit work that falls into their (Christian missionaries) hands immediately can be read and consigned to flames. Need- less to say that the choice of these gentlemen always falls from preference upon those of highest antiquity and whose authen- ticity may appear incontestable — — — This destructive

క్రైస్తవగ్రంథము వలననే కాన్పించుచున్నది. దానినికూడా అడుగు
గీతకింద చూడుడు. అట్లే కొన్ని మహమ్మదీయులు, కొన్నిబౌద్ధులు
నసంపజేసిరి. ఐనప్పటికి మనపూర్వులు ముద్గ్రాము రాక మునుపటి
నుండి కొన్నిగ్రంథములను తాళపత్రములపై వ్రాసి బాగ్రతచేసిరి.
అట్టితాళపత్రగ్రంథము లిప్పటికి ననేకకొట్లు మనదేశమున కాన్పిం
చుచున్నవి.

పైనుదహరించిన రామాయణకర్తలలో, వసిష్టమహర్షి, నారద
మహర్షి, అగస్త్యమహర్షి, భరద్వాజమహర్షి, మొదలగు మహర్షు
లును, హనుమ, సుగ్రీవ, విభీషణాదులగు రాములువారి సహచరు
లును రామాయణకథ స్వానుభవముచేత తెలిసి వ్రాసినవారును,
క్రీస్తుకు పూర్వ మనేక శతసంవత్సరములక్రింద నుండినవారగుటచే,
రామాయణకథ క్రీ.పి. 700 సంవత్సరము లప్పుడు వ్రాయబడినను
వాద మంతమాత్రమును విశ్వసింపతగినది కావనియు శ్రుచేయుచున్నది.
ఇంతేకాక రామకథ, భాంతదేశమునకు చెందిన నిజమైన కథయే
యని వేనోళ్ళచాటి చెప్పచున్నది. హనుమద్విభీషణాది రామాయణ
ముల నెవరో వ్రాసి వారి పేర్లు పెట్టియుండు రని యవ్యక్త తెవ్వలైన
నందులేమో. ఒకరుకప్పించి గ్రంథములరచించి, మరియొకరు వ్రాసి
రనుట మూఱులు చేయుదురుగాని విద్వాంసులుచేయుపనికాదు. హను
మంతుడు తాను రచించిన రామాయణమును రాతిపలకపై
చెక్కించెననియు, ఆ పలకయొక్క చిన్నముక్క యొకటియొక పల్లె
వాని కొకచో దొంగగా భోజరాజునకు తెలిసి దాని తెప్పించి దాని
యందు కనుబడిన యొకశ్లోకపాదభాగమైన “అహిఖలువిషమః పురా
కృతానాం భవతిహజంతుషు కిర్మణావిహికః” అను దాని భోజరాజు
సభాపండితులు, తలపై విధముగా పూజ చేసినవాటిలోని కాళిదాసు
పూరించిన “శివశిరిసిరాసి.” యను శ్లోకము నంద రంగీకరించిరి.
కాబట్టి ఆరామాయణములు వాదవారువ్రాసిన వేగానియనుస్థులు
వ్రాసినవి కావు.

mania — — — — — for two centuries has this stupid and
barbarous destruction continued— — — — —

(16) రామాయణకథ క్షీ. పూ॥ అనేక శతసంవత్సరముల క్రిందట వ్రాయబడినదని వ్రాసిన పబంధములనుండి యనేక పురాతన ప్రమాణములు కాన్పించుచున్నవి. అందు కొన్నిటిమాత్రమిక్కడ చూపబడును.

(a) శ్రీ. పూ. 4938 సావర్కరముల క్రిందట వాయబడిన "తిరుప్పావై" అనేది ప్రావిశపద్యవబంధమున నొకనో, నిద్రమత్తు లోనుండి యెగరిని వదిలియొకడు తెలుగునందర్భమున "యమునినోటిలో బడిన కుంభకన్ధముకుటపిచిపోయి ఏ కేషన్చిదను సేకు యిచ్చిపోయెనా?" అనియు

(b) “చూడదగిన లంకాధిపతిని కోపముచే సంహరించిన (శ్రీరామమూర్తిని) మనస్సున కిష్టమైనవిధమున స్తోత్రగానము చేయుచున్నాను నీవు నోరు తెరువవా?” అనియు (c) శ్రీ. పూ॥ 5020 సం॥ నాటి ప్రాచీన పేదమునః—“కష్టానుభవంతరే లంకాపట్టణమునంతయు నగ్నికాహారముగానిర్జితం శ్రీరామల శ్రీపాదములలోపడి దానిని పొందితివా?” అనియు అట్టివింశ నన్నియోయున్నవి గీతకరింప చూడుడు.

(a) ఈ ప్రతినిధి వార్యుల మధ్య రూ. 50,000 వరకు ఉన్న

(b) చివరికి 'తెల్లలమ్మ' మానేస్తున్నట్లుగా, మనస్సు విడుదల చేయాలి.

(c) கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குரிய விடையைக் கொடுக்கவும்.
(ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் 14 மதிப்புகள் உள்ளன)

ఇంక నట్టి ప్రమాదము లీక్రొవించ జేయునది వదిలి 44 తిరు 2-1-10 నాశనం
2 వది 7 తిరు 10 పా మియు ననేక స్థలముల కాపిండునా.

వై. (a) (b) లున్న గ్రంథకర్త కలియుగం 93 సంవత్సరాల నామ సం॥ కర్కాశ్వి
 ఠిక మాసం జనవరి.

(C) ద్రావిడ పేదకర్త-కలియుగం 44 దిన ప్రమాది సం॥ నైకాః శుద్ధమన
జననం.

గ్రంథరచన: కలియుగం 16 సంచిక ఇప్పుడు కలియుగం, 5087

ప్రైయద్ధరి జననకాలాదులు, వడగల, తెంగల గుడుపరంపరాప్రభావ, ఆచార్య
మూర్తి ముక్తావళి, దివ్యనూరి చరిత్రాదులమాడుడు.

(d) శ్రీ పూ॥ బహుకాలము క్రిందట ద్రావిడ దేశమునందు జగత్ప్రసిద్ధిగొందిన “కంబా” అనేది ద్వితీయరకవి సార్వభౌముడు “కంబరామాయణమునది యప్పు ద్రావిడ పద్యకావ్యమును రచించె- ఆ గంధము ముద్రణము చేయబడి ద్రావిడ దేశమునందలి, పట్టణములందును, పల్లెలందును హిందూమత శ్రీ పురుషాదులందఱును చదువుటయేగాక, ద్రావిడ దేశపు క్రైస్తవులును, నొక తెగ మహ్మదీయులను కూడా నత్యంత గౌరవముగ, చదువుచుందురు- ఒక వ్వుడు తంజావూరు జిల్లాలయందీ బెడవాడకువచ్చి, నాయొద్ద తేనుగు చదువుకున్న, పాణాకులస్థుడును క్రైస్తవమతబోధకుడైన బి. యే. పలుమారు కంబరామాయణమునుండి ద్రావిడపద్యముల చదువుచు, రాములవారి యొక్కయు, సీతయొక్కయు నిరుపమాన సద్గుణ సంపత్తిని బహువిధముల కొనియాడుచు, పతిమతస్థులును, మతభేదములను పాటించక, వారిసత్త్వవర్తనముకరించినచో నిహపరసాధన యనియు, భారతదేశమున కత్యంతకీర్తితెచ్చిన హిందూదేశరాజవంశస్థులనియు, కంబరామాయణము చదువరిగిన యుత్తమగంధమనియు తరుచుగా కొనియాడుచుండెడివారు- ద్రావిడ దేశస్థుడైన యొకమహ్మదీయ విద్యార్థి బెడవాడ వివర్ష హైస్కూలులో నాయొద్దచదువు కొనుచు, రామాయణ కథను చక్కగా తెప్పచు, తనతోడిహిందూ బాలుర నానందపరచుచు, తమ దేశములో నొక తెగమహ్మదీయులలో శ్రీ పురుషాదులు పఠినిత్యమును కంబరామాయణమును చదువని పాఠాండరనియు, విశేషగౌరవముతో చెప్పుచుండెడివాడు! ఇట్టి ప్రసిద్ధ ద్రావిడగంధమును రచించిన కంబకవీశ్వరుడు క్రైస్తుకు పూర్వము బహుకాలముక్రింద రామాయణమును వ్రాసియుండుటచే, రామాయణ కథ శ్రీ పూ॥ పేజీ 700 సంవత్సరములకు వాయబడెననువాదము, నిరాధారమును, యెంతమాత్రమును నమ్మతగనివచ్చింది, పైద్రావిడగంధప్రమాణములు ఋజువుచేయుచున్నవి-

(17) రాములవారు భారతదేశరాజులగు రఘుకులము వారై సంమలకును రామాయణ మీదేశచరిత్రయైనందులకును శ్రుతిస్మృతి ల్యాది ప్రమాణములు.

(a) రామతాపస్య పరిచిత్తునండి ప్రమాణము:—

“చిన్మయేస్మిన్మ హవిషా తేజశరథహరా । ఘోరః కులేఖలంరాతి
రాజతయో మహీస్థిః” ఇందువలన రఘుకులమున దశరథునకు
రాములవారుద్యవించినట్లు స్పష్టము. మొదటిసటి కోడుకనుట
ఘోరాబద్ధమును రామదూషణము.

(b) మరియొక ప్రతిప్రమాణము:— “రాక్షా వేనమణిగా
యాంతి స్వోదేకతో ౭ ధవా । రామనామ భవిఖ్యాతిమభిరాసేణ
వాపునః॥ ఇందుచే, రాక్షసులనురాములవారిచే మరణమును రాముల
వారికి లోకమున విఖ్యాతికలుగుటయు నిదితమగుచున్నది.

(c) మఱవు:— “పశుశ్చ శాంతమనాః సత్యసంధోఽతేం
ద్రుయః ధర్మజ్ఞోనయసారజ్ఞో రాజాదశరథోజయీ” ఇందువలన
రాములవారి తిండియైనట్టియు, సద్గుణసంపత్తి కలిగినట్టియు దశరథ
మహారాజు భారతి దేశపురాజేగాని, బి. యేగాదు కేవలమూహ్యమైన
పరియాలాని “మిటర్మికి” రాక్షస “దుష్టత్తు”ను దశధమహారాజుగా
కల్పన చేసినారను మాటనమ్మరిగినదికానని ఋషజగుచున్నది.
అనువు శ్రీ! పూజి వాడుగాన, రాములవారుగాని, దశరథుడుగాని,
శ్రీ! వె॥ 700 సం॥ గు కల్పవచనబుద్ధివల్లుచెప్పట యనత్య మేగాని
సత్యమెంతమాత్రమును శాదని స్పష్టమగుచున్నది.

(d) మరియొక ప్రమాణము:—శ్రీ! ఇందీవరదశిశ్యామీపుం
వరిక నిభక్షిణః । శృతికోదండ తూణీం రామ ఏవగత్కిమ॥ సుందర
పురుషుండును, పద్మముల నింటికన్నులుగలవాడును, శనుర్బాణ
ధారియునగు రాముడేనాగతి యనుటచే! రాములవారి జిప్సుదేశపు
ఘోరాదనియు, భారతి దేశయోధుడును, దుర్బలులకు నిర్మలదనియు
పూర్వభారతీయుల నమ్మకము.

(18) శ్రీరామకథ, మిగుల పూర్వపుడైన ఋగ్వేదశాస్త్రమండి
కూడా ప్రమాణము కాన్పించిన పూర్వము బహుభూతమైనద
నియు, మిక్కిలి ప్రాముఖ్యమైనదనియు, ప్రసిద్ధప్రాశ్నాత్యపండితుల
యొక్కయు, ప్రసిద్ధస్థాండప పండితుల యొక్కయు, కొన్నియభి
ప్రాయముల ముందీశ్రీంద కాన్పించెద-

(a) మాన్యుమిల్లుగారు:—ఋగ్వేదము శ్రీ॥ పూ॥ 1200 సం॥ క్రిందిదనియు, లోకచరిత్రమును, హిందూదేశచరిత్రమును తెల్పుననియు—

(b) కోల్ట్రాకుగారు:—వేదకాలపు పంచాంగము శ్రీ॥ పూ॥ 11 వ శతాబ్దము నాటిదనియు, మొదట వేదికీర్తనలంతకు వేయి సంవత్సరములకు పూర్వపువనియు—

(c) ఋగ్వేదము నాంగభాషలోనికి తర్జుమాచేసిన, క్రిష్ణుగారు:—ఋగ్వేదము నాలుగు వేదములలో బహుపురాతనమైనదన్ని అత్యంత ముఖ్యమైనదన్నీ, అదియార్యులచే చెప్పబడిన మొదటి గ్రంథమనియు

(d) సర్ - విలియమ్, జోన్సగారు:—ఋగ్వేదము, శ్రీ॥ పూ॥ 2000 సం॥ పూర్వపుదని.

(e) ప్రొఫెసర్ - వెబర్ గారు:—ఋగ్వేదసంహితము యొక్క పురాతన భాగములకు బట్టి, హిందూజాతివారు, హిందూదేశపు వామదృష్టభాగమందును, సంజాయి కిషిలదేశములందు నివసించినట్లును, ఇదిలోని యంతఃకలహములను దక్షిణమునకు వ్యాపించిన తరువాతిభాగత రామాయణ యుద్ధములు జరిగినట్లునని—

(f) డాక్టరు - ఎల్ - ఏ. వానెర్ గారు:—శ్రీ॥ పూ॥ 2780 సం॥ వ, నాగరికీకపురాతన నాద్యులనుండి, ఈపురాతనములకు వ్యాపించునని, అది ఈజిప్టువలనుండి మొదటయై యుదేరి లెవనియు, అంకా ద్వీప సాధుశాఖలో నొకస్థానమును హిందూవులు శ్రీ॥ పూ॥ 680 సం॥ వ, నేర్పించిననియు, సంక మరీకోన్నిహంశములను, చరిత్ర యొక్క నిర్వివాదా శయ్యపైవట్టు, గర్వగా నొక్క "ఈపురాతననాగరికత" యను గ్రంథమును.

(g) డి - ఎమ్. గార్బూ. డి. డి - ఎల్ - ఎల్ డిగారు:—ఋగ్వేద కాలము శ్రీ॥ పూ॥ 1600-1000 సం॥ ననియు— ఇశ్రేయకోందిగు కేవలయావృత్తి వాసినదిగాని తిరిగిపురాతన గ్రంథవృత్తాంతములుగాని, కిగోళిశాస్త్ర పరిశ్రమచేసి చెప్పినకాలపరిమితిగా కనుపడుటలేదు.

(h) లోకమాన్య బాలగంగాధరి తిల్క్ గారు:—వీరు సంస్కృ

తమునందును వేదశాస్త్రములయందును, ముఖ్యముగా ఖగోళ శాస్త్రమునందును విశేషపరిశ్రమచేసి, మాక్సుమిల్లగుగారి విశేషగౌరవమునకు సాతులగుటయేగాక, నక్షత్రశాస్త్ర పరిశ్రమచేసిన ప్రొఫెసర్, బెంట్లీగారును కొన్నివిషయములలో వీరితోనేకలిసిరి. ఈ లిల్లగుగారు ఖగోళశాస్త్రపరిశ్రమచేసి “ఆర్యుల ఉత్తరధృవనివాసము” “వేదకాలనిర్ణయము” అనురెండు సచిత్ర ఖగోళవశములతోకూడ ప్రచురిచియున్నారు వీరు సప్రమాణములచూచి చెప్పిన కొన్ని కొద్ది విషయములు మాత్రమికొంద కాన్పించబడును. ఆవెవ్వియనః—

గ్రీకులు, పారశీకులు, ఆర్యులు క్రీ. పూ. 6000—4000 సంవత్సరములనాటి పునర్వసు యుగమునకలిసియుండిరి. క్రీ. పూ. 400—2500 సం॥ పరికుండిన మృగశీర్షాయుగమునవారు చీనావారినియు, అప్పటి, తత్పూర్వయుగపు పంచాంగములను హిందూర్యులు మాత్రము తమ వాక్యేటికలందు భద్రపరచిననియు, క్రీ. పూ. 2500—1400 వరకు మూలములగు “కృతకాయగ” మనియు, ఈ యుగమునందే “తైత్తిరీయసంహిత” పెక్కుబ్రాహ్మణములు జేయదేసినవనియు; ఈ యుగమునందే భారతీయులకు, చీనావారికి సంయోగము కలుగుటయు, నున నక్షత్రశాస్త్రపద్ధతిని, చీనావారు నేర్చుకొటయు కలిగిననియు; మనసిద్ధాంతము, కేవలశిష్యాధ్యములపైగాక, వేదములందుగాన్పించు కాలసూచికములగు ప్రమాణవాక్యములపై ఆధారపడియున్నందున “మాక్సుమిల్లగు మొదలగువారి శిష్టశాస్త్రజ్ఞుల పద్ధతికంటె, వేయిమడుగులు బలవత్తర వైనదనుట కెంతమాత్రమును సందేహము లేదనియు; ఇప్పటి ఖగోళశాస్త్రవేత్తలు యంతసహాయముచే, జనుసూక్ష్మమైన “విభువన్” చలనము సంవత్సరమునకు 50 శేకండ్లని కనిపెట్టిననియు, గ్రీకులు 30 శేకండ్లనిరనియు, పూర్వపు హిందూశాస్త్రవేత్తలు నీనికలి సంవత్సరమునకు 54 శేకండ్లని యంతసహాయము లేకనే యంతసరిగా యెట్లుకనిపెట్టగలిగిరోయని “ప్రోఫెసర్, బెంట్లీగారాశ్చర్యపరిచినయు చెప్పుచు, ఖగోళమునందలిగ్రహముల సంచారమువలన వేదకాలమును నిరయించుట యుక్తమనియు

భూమధ్యరేఖయ రేఖక్రమము కరయుచుండు “విభువన్” నక్షత్రములా “విభువన్” పుచ్చుచుండును.

(a) ఇందుకు నిదు క్తమునందు:— “భద్రో=రామభద్రో ।
 భద్రయా= మంగళరూప యాసితయా । నిచమూ=స్సంపద్యమాన ।
 అసమంతా ద్దాగ్రాత్=పితుర్నియోగ వశాదరణ్య-మగూత్-వారః=
 పరభార హారాగవణ-స్వపాఠ=మాతృవత్సృజ్యం జగన్మాతరం
 సీతా-పశ్చాత్-శ్చేత్య=అరణ్యగమనానంతరం సమీపే అగతివాన్
 అనంతః=సీతబంధనద్వారా రామజేష్ఠానే సీతాయాంచాగ్నో ప్ర
 తిష్ఠాయాం విశ్వాస్తార్థ । మగ్నిఃతాంగృహీత్వా-రామం=రఘునాథం
 అభిముఖేనాస్తాత్=శుద్ధేత్యభినివేశితవాన్-
 తలస్సుప్తశ్చేతై=సకలా ర్థహరిభిః-ద్యుభిః=కాంతిభిః ఋషిద్భిః,
 కమనీయీ భిర్వర్తైః=ఆకారవిశేషైశ్చైవ-శిష్టైః=విశేషేణస్థితైఃవాన్

తస్యేషానరా భవతి-తస్యోత్తరా భూయసీ-నిర్వచనాయ=శుభవచ
 నాయ” — అనగా శ్రీరామచంద్రులు తొడిచూజుచే, సీతతో నర
 ణ్యవాసమునకేగగా, తల్లివంటి జగన్మాత్రమైన సీతను, పరభార్యా
 వహరియైన రావణుడపహరించినందున, సేతుబంధనముచేసి, శ్రీరా
 ములు రావణుని సంహరించినమీదట- సీత యిగ్ని ప్రవేశమై తన
 పాలివ్రత్యమును వెల్లడిచేసిన మీదట రాములవారామెను పరిగ
 హించి యెల్లర దుఃఖమునుబాపి, శరీర కాంతిచే తేజరిల్లి, ఋషుల
 జయజయధ్వనులతో విలసిల్లెనని రామాయణకథ గూర్చుచు
 తనమైన ఋగ్వేదమునందు సంగ్రహముగా నుదహరింపబడియున్నది.

వేదాదిప్రమాణములచే రామాయణము సత్యమును
 శ్రీ పూ॥ దని ఋజువులు.

పైనచూపబడి, పూరాణాది ప్రమాణములవలనను, ద్రా విత్ గ్రంథ
 ప్రమాణముల వలనను, శ్రుతి స్మృతి, ఋగ్వేదాది ప్రమాణములవలన
 రామాయణము శ్రీ మె 706 సం॥ శ్రాయభిషేకము వాదము నర్హ

బద్ధమును, నమ్మకూడనిదనియు, అది క్రి. పూ. అనేక శతసం॥ కు పూర్వమే వ్రాయబడిన సత్యమైనచరిత్రయే యనియు, ఈశప్తుదేశపు రేడుసిన్ కథనీదేసులువిని, దానిని రామాయణ కథగా యీ దేశము నకు చెందినట్లు కల్పించిరని వ్రాసిన వ్రాతలు శుద్ధాబద్ధమనియు, వాల్మీకి మహర్షియే వ్రాసిన సత్యమైన గ్రంథమని, బహువిధవమాణములు చూపి ఋజువుచేయబడియె.

(20) ఇంతవరకు మొదటిరెండు విషయములు విమర్శింపబడె. ఇక బి. య్యెగారు చెప్పినమరికొన్ని విషయముల సత్యసత్యములే మైయుండుననెడి మూడవ విషయమే ఇప్పుడు విమర్శింపబడును

అందొక టేనున:—

(a) మనువుచుండి దశరథుని వరకు నయోధ్యలో రాజ్యము చేసిన రాజులు 34 నియు, అందిద్దరి రాజ్యకాలము కలిపి దామాషాయగా వచ్చిన కాలపరిమితిని 34 చేగుణించి, 15 లక్షల పైచిలుకువరకు సంవత్సరములు మొత్తం వచ్చెననియు, అయోధ్య అన్నిసంవత్సరముల క్రిందకట్టబడినట్లు చూపి. అందుచే రాములవారు హిందూ దేశపు రాజని యెవరునమ్ముదురనియు, మొదలగు సంగతుల బి. య్యెగారు వ్రాసిరి.

పైవిషయము నందలి యనందర్భమేమన:—రామాయణము నందలి 70 వ సర్గలో సీతావివాహకాలమున, వసిష్ఠమహర్షి యిత్వారు వంశము నందుపుట్టిన వారినందరిని పేర్కొనెనేగాని, వారందరయోధ్యా పట్టణమున రాజ్యవసచేసి నారనిచెప్పియుండలేదు. అందుకొండకు మూతమే రాజులనిచెప్పబడియె. మనము కాళిదాసు కంటె గొప్పవండితులముకాము. ఆమహాకవి తాను వ్రాసినట్లు “రఘువంశ కావ్యమునందు “ఇత్వారువంశవ్రథవః” అనిమొదలిడి, వైవస్వత మనువును, దీర్ఘిని, రఘుమహారాజును, అజమహారాజును, అలిసికి విదర్భాధీశ్వరుడగు, భోజనిచెల్లెలైన “ఇందుమతి” యనెడిభార్య యందు దశరథమహారాజనియు, కాన్పించెనేగాని, యెక్కువమందిని కాన్పించలేదు - ఇందునుబట్టి అయోధ్యరాజులు 6 గురును మూతమే

గాని 34 గురును రాజులేయని కాన్పించుటలేదు. కాబట్టి 34 గురును రాజ్యముచేసినవారే యనుకొని తమ రూపించినసంఖ్యను 34 చే గుణించగా యెక్కువసంఖ్య వచ్చెను గాన రాములవారు హిందూ దేశపురా జనుట సమ్మతకూడ దనిరి. ఇంతేకాక, యొక గ్రామము యొక్కగాని, పట్టణముయొక్కగాని, నిర్మాణకాల మెద్దియో నిశ్చయింపలేదే యనుకొందము. అంతమాత్రముచే ఆ గ్రామమున పుట్టినవా రా జేశస్థులే కా రనుట యెంత యుక్తమో బుద్ధిమంతులే ఆలోచింపవగును.

—* దశరథాదుల జీవితకాలచర్య *—

ఇతి దశరథాదుల పరిమితి, నమ్మ తగినదియూ యని యందు రేమో! ఖగోళశాస్త్రవేత్తలు కాలమును యుగ భేదములుగ విభజించి యిప్పటివారి కంటె ఆ యూ యుగముల జనుల మూయుర్ధాయకాల మును శక్తిసామర్థ్యాదులును చాల యెక్కువగ నుంచెనని చెప్పిరి. క్షైప్రవేద మను బైబిలునందు చెప్పబడిన ప్రకారము క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥కిందట అనగా కొంచెమెంచుమించు మన కలియుగారంభ మందలి జనుల ఆయుర్ధాయకాలము సుమారు 1000 సం॥ అని తెలియుచున్నది. అందుచుబట్టి కూడా అంతకు పూర్వయుగముల వారంతకంటె యెక్కువ కాలమే జీవించియుండవలె. దీనిని కూడా నమ్మక, ఖగోళశాస్త్రజ్ఞానమున్న లేనివారు రామాయణకావ్యము లోకులకు సీతారాముల జీవిత చరిత్రములనుండి యనేక నిరుపమానములైన నీతులను లోకమునందలి స్త్రీపురుషాదులు నేర్చుకొని యోగ్య ప్రవర్తనకలవారిగుటకును లోకమున కిట్టి మహాపకారము కలుగుటకును భావాలంకారము తెట్టిపూ మనస్సున పట్టుటకునుకూడారామాయణముకావ్యములవలె పలంకారాదులతో వ్రాసి రని మాత్రమే తెలుసుకొనవలె. ఇంకొక విషయము

(b) రాములవారు జన్మించక పూర్వమే వాల్మీకిమహర్షి రామచరిత్రనంతయు బహుకాలమునకు ముందుగా వ్రాసిరట. అట్లు

ప్రవాయుట సాధ్యమా? యని బహుమందికి సంశయముండును. ఇందులకు సమాధానమేమన

పూర్వకాలపు వేదనూక్తములందలి ఖగోళ శాస్త్రపరిశ్రమ ప్రాయబడిన పంచాంగములు కొన్నిటిని, ఆర్యసంతతు లొకరిమిదిమరియొకరు వీడిపోకమునుపు, గ్రీకులు, పారశీకులు కొన్నిటిని, తరువాత అలెగ్జాండరు పంజాబుపై దండయాత్ర చేసినప్పు డాతనితో వచ్చిన వండితులు, హిందూదేశపు ఆర్యులయొద్ద గ్రహించు పాశ్చాత్యదేశములలో వ్యాపింపజేసిన శాస్త్రములలో, ఖగోళశాస్త్రమును బట్టి, మనవారిసలెనే పాశ్చాత్యులును, ముందు రాజాజెడు, సూర్యచంద్ర గ్రహణము జేడిటన, యెన్నిఘడియలకు, యేవైపుగా పుట్టి యేవైపుగా విడుచునో, అవి జరుగకపూర్వము బహుకాలమునకు పూర్వమే చెప్పుచుండుట మనకు తెలిసినవిషయమే. అట్లే లోకచుక్కలెట్టివి, యేవైపుగా, యెప్పుడుపుట్టి యెట్లుస్తమించునో మనవారు చెప్పగలిగినట్లే పాశ్చాత్యులుకూడా అవి పుట్టకపూర్వము కొంత కాలమునకు ముందే చెప్పనేర్చిరి.

ఈ ఖగోళశాస్త్రపరిశ్రమ నింక యెక్కువగాచేసి, మనపూర్వ ఋషులలో భరద్వాజులు, భృగుమహర్షి, శుక్రాచార్యులు మొదలగు వారు కొందరద్భుతమైన నాడీగ్రంథముల రచించిరి. అందు భరద్వాజనాడి, భృగుశుక్రనాడి, యిప్పటికిని తాటియాకుల సంపుటములలో ప్రాయబడినవి కడలూరునందొక వైష్ణవునియొద్ద మొదటి నాడీగ్రంథమును, జగ్గయ్యపేటలో నొకవైదుకలయొద్ద రెండవ నాడీగ్రంథమును, ద్రాక్షదేశముతో నొక మొదలొనియొద్ద నొక ద్రావిడ నాడీగ్రంథమునున్నవి. వీటినుండి నాన్నే హితులు కొందరు తమకాల కముల ప్రాయించి తెప్పించుకొనిరి. నాలుగువేల సంవత్సరముల క్రింద వ్రాయబడిన యీ గ్రంథములలో నిప్పటివారి జీవచరిత్రలు యధార్థముగా ప్రాయబడియుండుట యత్యాశ్చక్రమము. బెజవాడ మిషన్ పాఠశాలలో బహుశహ బి. య్యేగార్కికూడా ఉపాధ్యాయులుగా ఉండి, తరువాత వీ డరువనిచేసిన మాడభూషి వెంకటాచార్యుల

వారిని గూర్చి “విష్ణుభక్త కులోజ్జితః వైష్ణవాచార భాగ్యవాన్, నదీమాతృక దేశేషుకుగ్రామే మాతృగేహగేజన సంచమితి ప్రామాణ్యం” అనియు, “బాలకానాంసు శిక్షకః తస్మాద్విసర్జమానేన, న్యాయస్థానేషుభావహం” అనియు, ఆయనకుమార్తెలలో నొక చిన్నదాని గూర్చి, అవశోభపీఠాస్థ్య మాంగత్యేనమరిష్యతి” అని పెండ్లి అయినతరువాత చనిపోవుననియు, భారద్వాజ గాడినుండి తెప్పించిన వారి జాతక విషయములన్నియు సత్యముగానుండెను ఇట్లే యితర నాడీ గ్రంథములనుండి వ్రాయించి తెచ్చుకున్నవారి జాతకముల సంగతిచూచినవారందలి సత్యమైన కాశ్చర్యపడక మానరు. ఈ నాడీ గ్రంథముల యదార్థమును జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, వాటియందు నమ్మకము కుదిరి పాశ్చాత్యులు కొందరు ముఖ్యముగా జర్మనుదేశస్థులు కొన్ని నాడీగ్రంథముల మన దేశస్థులయొద్ద సంపాదించి తీసుకొని వెళ్ళినట్లు తెలియుచున్నది.

—* నాడీ గ్రంథముల సత్యమునుగూర్చి *

ఇట్లుభవిష్యత్పురాణమును గ్రంథము సుమారు 4000సం॥ క్రింద వ్రాయబడి, బొంబాయిలోని వెంకటేశ్వర ముద్రాక్షరశాల యందు 1832 సం॥న అనగా 104 సం॥ ముద్రింపబడిన దానిలో సిప్పటి సంగతులనేకములు వ్రాయుటలో యిప్పుడు సుమారుపదిమూడు సంవత్సరముల వయస్సుగల గాంధీగారినిగూర్చి వ్రాయబడియుండుట ఊహ్యర్యకరము. విశ్వోర్యా-ఎడ్వర్డుగార్లు కాన్పించుచు.

ఈ విధమైన ఖగోళశాస్త్ర పరిశ్రమచలననే నాల్గొక మహా రిశ్రీరాములవారి జీవిత చరిత్రను ఆయన పుట్టుటకు పూర్వమే వ్రాయగలిగెననుటకు సందేహముండదు. ఆరామాయణమునందు విశదీకరించిన జన్మకాలమునుబట్టియు “హోరానువర్తనము” “కాలవకాశిక” యనెడి గ్రంథములలో వ్రాయబడిన రాములవారి జాతక చక్రములను, అందు చెప్పబడిన ఆయని జీవితమును గూర్చియు మిగుల సంగ

గ్రహముగ నీక్రిందిగీత క్రిందగాని కాన్పించబడియె. అతియెటన.

	మే. వృ. మి.								
మీ.	శు	ర 3			క	శ		శే	మ
	౧౨	బు 2				శు			
	కే ౨			లచ ర			అంశ		చం
		రాశి చక్రము		గు x					గు
క్రి.కుం							చక్రము.		
మ	మ 3			రా ౨	సిం				
ధ							రా	బు	

వృ. మే. క.

స్వస్తి శ్రీ వైవస్వత మన్వంతరే - శ్రీతాయాం - విశంబినామ సంవత్సర
 మేషమాసే - చైత్రశు. బ ధవాసరే - పునర్వసునక్షత్రే - మధ్యాహ్న - కర్కటక
 లగ్న పంచగ్రహ పూర్వంగ తేషు శ్రీరామ జననం - ఇందుగురుదిశాశేషం 4 నం॥
 శనిలో బుధాంతరం - స్వతీయాధిపతి యగుటచే, 8 వ నం॥ న' చైత్ర శు x నాడు
 వనయనము - తరువాత సిద్ధాంతం - చైత్ర శు ర వత్సవ 12 నం॥ కాలమయోధ్యా
 వానము - ఆ నం॥ శు x బుధవత్సరే - బుధభక్తియందు వ్యయాధిపత్యతోషముచే
 వనవాసారంభము - శనిభక్తివరకు చిత్రకూటనివాసం - 14 నం॥ ఈ బుధవత్సరే
 అంగీరస నం॥ చైత్ర శు రా నీతాపహరణం - శ్రీముఖ స ॥ చైత్ర 3 నీతాలాభం -
 x నాడు భరణ్యాజాత్రమ ప్రవేశము - షష్టి నాడ మోధ్యచేరుట - మరునాడు
 నవమి నిపుష్యనక్షత్రమున శ్రీరామ చట్టాభిషేకమహోత్సవము - ఇంక విపులముగ
 ప్రమాణపచనములతోనున్న దాని పై విధముగ సంగ్రహించబడి.

రవి - కజ - గురు - శుక్ర. శనులుచ్చయందుంటచే - పంచోచ్చలోకనా
 యుక్త - అనియు జ్ఞా॥ నూత్యోస్యోచ్చగతే జాతిస్సేనా పత్యమవాప్నుయాత్ ।
 భోమోస్యోచ్చగతే జాతోధనేరాజాభివృద్ధి - గురోస్యోచ్చగతే జాతోధనరాజ్యాధి
 పోభవేత్ - శుక్రస్యోచ్చగతే జాతోరాజ్యాధి పసమోభవేత్ । మహిరాజాత్యలు
 దృఢసోమ్యదో వివతః స్వబంధుసన్ధానసృద్ధ సేకశ్చ - రవిబుధయోగఫలం.

శనివషయమే వాల్మీకి రామాయణము బాలకాండ 18 సరలా:—
 జ్ఞా॥ నక్షత్రేషు దైవత్వోస్యోచ్చసంస్థేషు పంచను - గృహేషుకర్కటేలగ్న
 బాక్యతామిందునానవా॥ ప్రోద్యమాసేజగన్నాథం సర్వలోకనమస్కృత్ । కాసత్యా
 జ్ఞయ దావం సర్వలక్షణసంయుతమ్॥

—* లక్ష్యణ భరత శత్రుఘ్నులు, కల్పింపబడినవారు కాదు *—

(20) భారతకథయందలి ధర్మరాజు, భీమ, నకులసహదేవులు నిజమగు మనుష్యులుగాక, కల్పింపబడిన మనుష్యులైనట్లే, రామాయణమునందలి లక్ష్యణ, భరత శత్రుఘ్నులకూడా కల్పింపబడిన యబద్ధపు మనుష్యులేగాని, నిజమైన మనుష్యులుకారనియు, న్యూ బియా జేవాలయములోని రేమిసెన్ పెద్దవిగ్రహములు రెండొక చోటను, మరి రెండింకొక చోటను చెక్కబడియున్నవాటిలోని మొదటి రెండును రామలక్ష్యణులనియు, మరియొక రెండును భరతశత్రుఘ్నులనియు, వారు రాములవారి తమ్ములనియు భారతీయులబద్ధపు కల్పన చేసినది, బి-య్యేగారు వ్రాసిరి.

వీరిట్లు వ్రాసినందులకు పూర్వగ్రంథ ప్రమాణములుగాని, చరిత్రా ప్రమాణములుగాని యేమాత్రమును చూపియుండలేదు, రేమిసెన్ నకు షోదరులులేనందున, రాములవారికికూడ షోదరులు లేరని చెప్పినగాని, రాములవారు, రేమిసెన్ నడివాడన నిలుపజాలదని, యూహించివ్రాసిరేగాని అదియెంతమాత్రమును సత్యముకాదని చదువరులకు తోచకమానదు. ఇట్లే రేమిసెన్ కుండిన ముగ్గుభార్యలను దళరథుని, భార్యలనియు, రాములవారి తల్లులని యబద్ధమును వ్రాసినట్లు పొరబాటుగ వ్రాసిరి. దానియభిప్రాయము, వాకు ఆయన తల్లులుగారనియు భార్యలేయని యనుటయే. ఇట్టిది ఘోర పాపముకింద సరిక్రమించెడి యభిప్రాయమగును. ధర్మరాజుడులు కల్పితమనుష్యులుకారనియు, నిజమైన భారతయోధులనియు, భారత భాగవతాదులయందును, అష్టాదశ మహాపురాణములయందు వారిని గురించి చెప్పబడిన చరిత్రయంతయు, అబద్ధమును, బి-య్యేగారి యూహామిట్టకు మాత్రమేనిజమునా? పాండవులజ్ఞాతవాసమునందు మారుపేరతోనుండి, ధర్మరాజు కంకుభోటు అనెడినామాంతరముతో నుండగా, ఆయన పేర “కంకిపాడు” అను గ్రామమిప్పటికినుండుటయు, ధర్మరాజు గండకినదియొద్దనుండి, భీమునిచే సాట్రగామశిలదెప్పించి, మంగళగిరి జేవాలయనిర్మాణ మాయన చేసినదిగా మంగళగిరి, స్థల

పురాణమునందు చెప్పబడియుండుటయు, భీమునిపేర, భీమేశ్వరము, భీమవరిం, భీమనది మొదలగు నింకననేక ప్రసిద్ధులము లేర్పడియుండుటయు; నకులునిపేర “నెక్కలమను” గ్రామనిర్మాణమగుటయు, వారు చేసిన యనేక యుద్ధములను గూర్చి పూర్వ గ్రంథములనేకములతో వివరించియున్న ప్రమాణములన్నియుబద్ధమును, యేపూర్వ గ్రంథాధారమును లేక, కేవలయాహుపై యేదోకారణము మనస్సులోనుంచుకొని, బి-య్యేగారుచేసిన కల్పనయొక్కట నిజమనినచో తెలిసినవారు నవ్వకుందురా? ఈవిధముగానే లక్ష్మణ, భరతశత్రుఘ్నుల జన్మ కాలములను గూర్చియు, వారుచేసిన యద్భుతకృత్యములనుగూర్చియు పూర్వ ఋషిప్రోక్షములైన యనేక రామాయణ గ్రంథములందును, పురాణాదులందును, చెప్పబడిన విషయములన్నియు నబద్ధమును బి-య్యేగారివి కేవలకల్పితములుననుట యబద్ధము కాకుండునా? భరత లక్ష్మణాదుల జన్మనక్షత్రలగ్నాదులుకూడా స్పష్టముగా నీక్రింది విధమున వివరింపబడియుండె:—“శ్లో” పుష్యేజాతస్తు భరతా మీనలగ్నే ప్రసన్నధీః అనియు । సార్యేజాతేతు సామిత్రి, కులీరేఽభ్యుతేరవా” అనగా, ప్రసన్నుడుగు బుద్ధిగలభరతుడు మీనలగ్నము లో పుష్యనక్షత్రములో గూడిన తిథియందును, లక్ష్మణశత్రుఘ్నులు కర్కటకలగ్నములో సూర్యుడుచ్చయందుండగా, ఆశ్లేషానక్షత్రము లోగూడిన తిథియందును జన్మించిరినిస్పష్టముగా చెప్పబడిన ప్రమాణములబద్ధమును, యేప్రమాణములు కానరాని, బి-య్యేగారికల్పన నిజమనుటహాస్యాస్పదము కాదా!

— * లక్ష్మణాదులు కల్పిత మనుజులనుట యసత్యము *—

ఇంతేగాక హిందూ దేశము నందిప్పటకిననేక వేల దేవాలయములలో, రామ, లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్ను, సీతా విగ్రహములను ప్రతిష్ఠలుచేయించి యనేకకోట జనులు ప్రతినిత్యము పూజలు చేయించుచు, నిత్యమును దర్శించి ఎచ్చున్నారు గదా? అందనేకులు చతుశ్చాస్త్రవండితులును, అంగభాషాదుల యందు పేరుమోగి అన్యమత గ్రంథములను కూడా విశేషము వరించి, గొప్ప గొప్ప యుద్వోగములుచేసి, ఫింఛమ పుచ్చుకున్న వనిధులుకూడా బహుదూ

ర ప్రయాణము చేసి భద్రాది మొదలగు ప్రదేశమునందలి యనాది స్థలములందలి దేవాలయములలోని రామ, లక్ష్మణ, సీతా విగ్రహముల నేవించి, సహస్రనామ పూజలంజేయించుచున్నారగువా? వీరందఱు తెలివిహీనులును బి. య్యేగార్గొరు మాత్రమే యఖండ తెలివిగలవారేమో? పూర్వకాలమునంద జనక చక్రవర్తి, సీతా వివాహ కాలమున, ఊర్మిళ, మాండవి, శ్రుతకీర్తి, యనాది తనయలకు ముగ్గురు రాజకన్యకలన, బద్ధపు, కల్పిత మనుష్యులైన, భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులకిచ్చి వివాహము చేయునంతటి బుద్ధి హీనుడను బి. య్యేగారి నాటి కంతకంటె తెలివిగలవారేమో? ఇట్టి వ్రాత లసత్యములని విద్యావంతులనక మానరు. భరత, లక్ష్మణ, శత్రుఘ్నులు, శ్రీరాములవారి సోదరులును నిజమైన మనుష్యులే యని యనేక, ఋషిప్రకములైన రామాయణములు చాటి చెప్పుచున్నవి గాన, బి. య్యేగారి వ్రాతలసత్యములే గాని యెంతమాత్రమును నిజములుకావు

(21) వాల్మీకి రామాయణ కర్తకు భూగోళ విషయముగాని, చరిత్రా విషయముగాని తెలియననియు, యేలయన. లంకాపట్టణమునకు రాములవారు వెళ్ళుచున్నప్పుడు మార్గమధ్యమునందుండిన బహుప్రసిద్ధమైన కాశీపట్టణము, సంగతి చెప్పలేదనియు, కొన్ని నదులును, యెడారులును, యిప్పుడున్న విధమున నుండలేదనియు కారణముల గానించిరి. ఇందులకు సమాధానమేమన:— శ్రీరాములవాడు 14 సం॥ అరణ్యవాసము చేసినచెప్పదనని, తనతండ్రికి మొదటవార్గత్రముచేసెనుగాన, పట్టణములలోఁగి ప్రవేశింపరు. కాశీపట్టణములోని, కాయన వెళ్ళనందున, అపట్టణమును ఆయన మార్గమధ్యమానందున్నను దాని పేర్కొనక విడువబడెను. తక్కిన విషయములు, “చార్లెస్-హెన్రీ” అనెడి, భూగోళ శాస్త్రవేత్తవానిన, యీక్రింది విషయమును చదివినచో, బి. య్యేగారి సందేహ, నివృత్తికాగలదు. అదేమన:— క్రీ॥ పూ॥ సుమారు 500 సం॥ క్రిందట, డెరయన్, అనెడి పారశీకేశపురాజు సింధునదీ ప్రాంతముల నాక్రమించెననియు, క్రీ॥ పూ॥ 326-వసం॥న అలెగ్జాండరు దండెత్తినపుడు, పారశీకమునకు,

హిందూ దేశమునకును సింధునదియే సరిహద్దనియు, అప్పుడు సింధు సంజాబు దేశమునకు, హిందూరాజుల పరిపాలనలో నుండెననియు, అప్పటి ప్రభువులందఱు దేశము లిప్పుడెడల గనుండెననియు, అప్పటి సంజాబు నదులమార్గములిప్పుడు మారిపోయియుండెననియు కాన్పించెను. ఇట్టిసీతులు సహజములేగాన, క్రీ.పూ॥ 4000 సం॥ నాడు రామాయణ కథాకాలమునకును, యిప్పటికిని, దేశమునందెన్నియో మార్పులు తప్పక కలుగును. అయినను రామాయణమునందు చెప్పబడిన బహుప్రదేశము లిప్పటికిని కాన్పించుచునేయున్నవి అనెవ్వరియనఁ— అయోధ్య సరయునదిపైనుండుటయు, గంగానది, ప్రయాగ, చిత్రకూటము, వాల్మీకాశ్రమ ప్రదేశము, అగస్త్యాశ్రమ ప్రదేశము, వర్ణశాల, గోదావరీనది, పంప, కిష్కింధ, దండకారణ్యము, దక్షిణసముద్రతీరము, వారధి, లంకయు, స్వప్నముగ గాన్పించుచునేయున్నవి. కాన వాల్మీకికి భూగోళ శాస్త్రజ్ఞానము లేక పోలేదు.

(a) అయితే, బియ్యేగారు లంకాపట్టణముని చెప్పిన “కేడష్” పట్టణము “ఔల్ నబీ” అనియో, ఒక సరస్సులోనుండిన దీవియో, లేక, ఒక నదియొక్క పంకరతీరిగిన ప్రదేశమునందలి, దీవివలె నుండునదియో, నిర్ధారణచేయ వీలులేనట్లు చెప్పెడివారు భూగోళ శాస్త్రవేత్తలేమో గ్రహింపజాలకన్నాము.

(b) రామాయణమున చెప్పబడిన కొన్ని ప్రదేశములనైనా చూచిరావలయుననెడి యూహతో నేను 36 సం॥ మార్చి 25 వ తేదీమొదలు 28 వరకు, వర్ణశాలప్రదేశమువరకు చూచివచ్చితిని— అందీ క్రిందినిదర్శనము లిప్పటికిని కాన్పించుచున్నవి. అనెవ్వరియనఁ— దండకారణ్యమునెడి, అతివిపులమైన మహారణ్యము, పంచవటి, లేక, వర్ణశాల, గోదావరియొద్దనునే యుండుటయు; గోదావరి నది నుండి, బైలుపెడలి నర్మాకాలము నందుమాత్రమే నీరుండెడిది, నీరే వాగు, అనెడి యొకవాగును, అందు నీరే ప్రతినిత్యమును, స్నానము చేయుచుండెడిదనియు, బట్టలార వేయుచోలనియు, అచ్చటి చిన్న గ్రామమునందలి, ఇసులుచెప్పెడి రాతిబండల ప్రదేశమును, రావణుడు నీతను పెల్లగించిన ప్రదేశమని చెప్పబడు “రావణకొలను” అనెడి

యొకచిన్న గుంటవంటి ప్రదేశమును; అచ్చట పూర్వమునున్న వృక్షముల విత్తనములనుండి బైలువెడలుచువచ్చిన మర్రిచెట్టును; అచ్చటనే రాములవారి పాదముని యచ్చటివారు చెప్పేడియొక పెద్దపురుషునుని పాదమును ఒక చిన్న లేడియొక యొక రాతిపలకయు, నీత పాదములని, యచ్చటివారు చెప్పెడి, రెండు శ్రీ పాదములుగల, మరయొక చిన్న రాతిబండయు, శ్రీరామగిరి, లక్ష్మణగుట్ట, అందులకు కొంతదూరముననుండు, శబరి యాశ్రమ మనడి ప్రదేశమును; శబరిపేగుపెట్టబడిన, శబరినదియనిది గోదావరి యుపనదియు; శీతాశాలమున, నీత స్నానముచేయుటకై లక్ష్మణుడు, తనబాణమును పాతాళ లోకమునకుకొట్టి వేడినీళ్ళు తెప్పించిన గుండ మని యాప్రదేశములు చెప్పనట్టియు, యిప్పటికిని విశేష వేడినిశ్చే గల, గోదావరిలోని యొక యుష్ణగుండమును, అచ్చటికి కొంతదూర మున, పూర్వము ఖరదూషణలు దొమ్మిగావచ్చిన ప్రదేశమని చెప్పబడు “దొమ్మి గూడెమును” జటాయువు, నివసించినతావని చెప్పబడు “జటపాక” లేక, “జటపాకయు” జటాయువు రెక్కపడిపోయిన ప్రదేశమనబడు. “రెక్కపల్లె” లేక, “రేకపల్లె” యనునవి గాన్నించు చున్నవి.

(c) ఇవేగాక, నీతయు రాములవారును సుఖముగా నిద్రించిన ప్రదేశమని చెప్పబడు నట్టియు, గోదావరినదికి సమీపముగానుండి నట్టియు, నొకగుట్టయైన, భద్రగిరి పర్వము మహావైభవముతోనున్నది. దానినిగూర్చి ముందువ్రాయబోవు “హిందూ సతాభిమానులగు సోదగ సోదరీమణులకు విజ్ఞాపనము” అనేది శీర్షికలో వివరింపబడు. ఇప్పుడు వాల్మీకికి, చరిత్రా విషయము తెలియదని బియ్యేగారు ప్రాసిన విషయము విచుర్భింపనగు ఎట్లన.

(d) వాల్మీకి మహర్షి రామాయణ కథ లోకమునకు మహా పకారముగా నుండుటకై, కావ్యపదాన్ని సాహిత్యపదానిగా యిప్పటి యాంగ్లేయ చరిత్రాపద్ధతిని జరిగిన సంగతులును ప్రాయశః

దు. రామ లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్ను, సీతా, కౌసల్య, గుమిత్రాదుల జీవితముల నలన, జనులకు, పితృవాక్య పరిపాలనా పద్ధతియు, నిష్కల్మష సౌభాతృత్వ విధమును, పురుషుల కుండవలసిన, పరశ్రీవిముఖతయు, ఏకపక్షివ్రతత్వమును, శ్రీలకుండవలసిన నిరుపమానపాతివ్రత్యధర్మమును, రాజులకుండ వలసిన దుష్టశిక్షణ, శిష్టపరిపాలనాదులు మొదలగు బహువిధసీతులు, జనుల మనస్సులకు పట్టివారునీతి వ్రవర్తనకలవారగుటయే ముఖ్యోద్దేశముతోను, తరువాత చరిత్రావిషయములను. విద్యార్థుల కలంకారాదిబహు విషయములను, ఆకాలమునందుండిన, భారతదేశ భూగోళశాస్త్ర విషయాదులుకూడా చూపుచునే, రామాయణమును మహాకావ్య మతిచమత్కారముగా వ్రాసెనుగాని, కేవలచరిత్రా విషయములమాత్రమే ఉటంకించివిడువలేదుగాన, ఆయన యత్యద్భుత చరిత్రకారుడే యనవలయు

(22) పేర్లలోని కొన్ని యక్షరముల కించుకపోలిక యన్నంత మాత్రమున, వాని జీవితచరిత్రలలో నించుకైన సామ్యము లేకున్నను వారు ఏలేయనుట యసంధర్భము. అట్టివానిలో a) “రాములవారు” “రేమి సెన్” అనియు, (b) అగస్త్యమహర్షి, అగస్తసునీడరు, అనియు-(c) లోపాముద్ర, లివియా. అనియు-(d) అబ్రహాము బ్రహ్మ అనియు-(e) సారా సరస్వతి యనియు, యిట్టివాటిని, చూపిరి-వీటినత్యము లీక్రిం విమర్శింపబడును-ఎట్లన:-

(a) “రామ” “రేమి సెన్” అను పేర్లయండించుక యక్షరములలో పోలిక యుండుటచేతగాని, వారిద్దరును రాజవంశమువారే యగుటచేతగాని కొందరు శత్రురాజులపైదండయాత్రలుచేయునప్పుడు కొన్ని యరణ్యములు నడులునుదాటి, శత్రురాజులతో యుద్ధముచేసియోడించుట మొదలగు కార్యములు పోలేగాక, బేరింగులు మొదలగు వాడుకలనుచేసివే-అంతమాత్రమున వారే, వీరని. యనుటకు వీలులేదు-వారి జీవితచరిత్ర లొక్కటిగానున్నవేమో యీ క్రింద విమర్శించి చూతముగాక—

రాములవారు తన 13 వ వయస్సు- బాల్యదశయందే, యెట్టి బలాధ్యులుకూడ యెత్తి యెక్కు బెట్టుటకు సాధ్యముకాని గొప్పవిల్లు నవలీలనెత్తి యెక్కు బెట్టగా రాములవారి భుజబలమున కాధనస్సు, లోకములు దద్దరిల్లిపోవువంతటి మహాధ్వనితో విరిగిపోయినందులకు, మిథిలాధీశ్వరుడైన జనకచక్రవర్తి యాశ్చర్యమానముడై తన కుమార్తెయైన సీతను శ్రీరాములకును లక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులకు, నూర్మిళ, మాండవి, శుక్తిర్తి యను కన్యలనిచ్చి వివాహముచేయగా వారును, శ్రీరామచంద్రులును యేకవత్సవతులై యుండిరి. రేమి సెన్ న కట్టగాక, ముగ్గురు భార్యలుండిరి అందుతనకు 51 వ వయస్సున 44 సంవత్సరముల పసిబాలికను వివాహమాడుటయేగాక అనేక మంది ముండలనుకూడా ఉంచుకొనినట్లును 170 మందిని కనినట్లును కాన్పించుచున్నది రేమి సెన్ నకుతమ్ములు లేనందున, రాములతమ్ములు లేరనియు, లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు రాములవారి తమ్ములుకారని యులబద్ధపు కల్పితమచుష్కలని బి.య్యోగారువ్రాసినట్లే, “రేమిసెన్” “వలెన” రాములవారుకూడా యేకవత్సవతుడుకాడనియు ముండల ముఠాకోరనియు, నెవరైనా చెప్పవలచి మందరయ నెగిగూను దాడీది కైకేయి మనస్సువించి, శ్రీరాములయందు ద్వేషముపుట్టించునందగ్గ ములో (అయోధ్య కాండము-3 వ సర్గయందలి) “శ్లో॥ హృష్టాః ఖలుభవిష్యంతి రామస్యవరమాస్త్రీయః॥” అని, రాములవారికి పట్టాభీషేకమైనచో, రాములవారి “యుత్తమపరిచారిక స్త్రీలుసఁజో పింతురు, అనిచెప్పినేగాని, వారు భార్యలనిగాని, అంజలనిగాని, చెప్పలేదు, అట్లుచెప్పినచో కైకేయికూడా నమ్మనని తెలియను. ఉంపుడు అంజలైనచో ఉత్తమస్త్రీలు కానేరరు. భార్యలైనచో, భార్య పత్ని, సతీ, యిత్యాదిపదములుండగా, స్త్రీలు, అని యేలచెప్పవలె. భార్యలే యైనయెడలవారిపేర్లను యేరాజుల కుమార్తెలైనది తెలుప బడియేయుండును. కావున, రాముడేకవత్సవతుడును, “రేమి సెన్” ముండలముఠాకోరనుటయు, నిర్వివాదాంశమే. ఉభయులకిట్టి భేదము కాన్పించుచుండగా, రాములు, రేమిసెన్, అనుట కేవలకల్పనయే గాని నిజముకాదని స్పష్టమగులున్నది. ఇంకనిట్టి భేదములుభయులకు

వేయికాన్పించుచున్నవి. ఇప్పుడు శిశువులోనున్న పురాతన విజయ నగర ప్రదేశముననున్న “హాజార్ రామాలయ” స్తంభములపై శ్రీరామచర్యలుగల విగ్రహములు వేయిచెక్కబడియున్నవి. అందొక్క చర్యయైనను రేమిననకుచెందవు. అయిన నింకనొకటి రెంటిని మాత్ర మిచ్చో కాన్పించెడిది. అవెవ్వయన:— సీతా వివాహ సంతర మయోధ్యకు వెళ్ళుచుండగా మూర్ఘమధ్యమున, క్షత్రియుకుల నాశనము చేయుచున్న పరిశురాముడు యుద్ధమునకు తలవడినందున నాతని నవలీల జయించి, యాతడు బ్రాహ్మణుడగుటచే, చంపనొల్లక యానజ్జీవము, తపఃబు జేయబంపుటయు; దశరథుడొకప్పుడు తన మూడవభార్యయైన కైక కిచ్చెదనని ప్రమాణముచేసిన రెండువరముల నామె రామ పట్టాభిషేక ప్రయత్నకాలమున, తిరిగి యావరముల నివృద్ధిచున్నట్లు ప్రమాణము చేయించుకుని, అందొకవరము, శ్రీరాముల 14 సంవత్సరణ్యవాసమున కంపుమని కోరుటయు, తాను ప్రమాణపూర్వకముగా చేసిన వాగ్దత్తమును నెరవేర్చుకుండదలంచుటను రామాలవారెంగి యిత్వా కువంశ ప్రభువులలో నింతవరకబద్ధమాడిన వారొక్కఁగును లేనియు తాను 14 సంవత్సరములును 14 దినములవలె గడపినచ్చెదననిచెప్పి, తండ్రిని సమాధానపరచి, తననొక దినమైన నెడబాసి యుండజాలని మహాపత్నివతయగు సీతతోడను, సీతా రామ లరణ్యవాసమున కేగదలంచుటను తెలిసిన, సవతితమ్ముడైన లక్ష్మణుడు వారలకరణ్యములో సేవచేయుటకై తానును 14 సంవత్సరములు అరణ్యవాసమునకు వెళ్ళదలచి, తనతల్లియైన సుమిత్రను శైలవిమ్మని ప్రార్థింపగా, నామెయు, సీతారాముల, తలిదండ్రులవలెను, నరణ్య మయోధ్య వలెను భావించి సుఖముగా వెళ్ళుమనియు యిచ్చిన యంగీకారము బడసివచ్చిన లక్ష్మణుని తోడను నరణ్యమునకేగి, పంచపటియందు మువ్వరు వసించుచుండగా, లంకాధిపతియగు రావణుడు మోసముచే సీత నెత్తుకొనిపోవుటయు; రామలక్ష్మణులు, రావణ, కుంభకర్ణ, మేఘనాదాదుల సంహరించుటయు; పరభార్యా వహరియగు రావ

నుని కపరక్రియలు చేయవని, రావణసోదరుడగు విభీషణుడనుటయు; రావణుడు దుర్మార్గుడైనను, గొప్ప రాజకావుల రాజవర్ధివముతో నపరక్రియలు చేయవని, విభీషణుని మండలించి, శ్రీరాముఁ వారాత కిని తమ్మునిచే నపరక్రియలుచేయించి, లక్ష్మణునిచే విభీషణునికిలంకా రాజ్య వట్టాభిషేకముచేయించుటయు, రావణునిచే పెట్టబడినందున, సీత యగ్ని ప్రవేశమై తన నిరూపమాన పాత్రవత్వమును ప్రకటించినమీద శ్రీరాము లామె నంగీకరించి, సీతా, లక్ష్మణ, హనుమ, తుగ్రహ, విభీషణ, జాంబవ, దాంకదానులతో, గాం శివాయానంబు నెక్కి, యయోధ్యావట్టణము ప్రవేశించుటయు, అక్కడ రాముల వారి మరియొక సోదరుడైన భరణుడు శ్రీరాము గాదుకలను సింహాసనముపై నుంచి, ఆపాదుకలను తాను నెలమింపజేసి వాటిచే రాజ్య పరిపాలనచేయించుచు. తాను 28 వలె 2 ధానియై భువిష్టావరిండుచు దినములు గడిపుచుండిన, నతనికి, వినియోగ తన్మూలైన శత్రుఘ్నుని నాలింగనముచేసికొని, తల్లులు నున్నవారికి సమస్తావరములు చేసి, మరునాడు నకల కుత్తెవ్వరిని జూరయ్యవలసిగోరింహాసనాధి రూఢుడై, యిట్లు పూర్వ్యతత్వమును రాజ్యముచేసియుంకలేదని దేశమునందలి సర్వజనులపరిమితహృదయములను శోషించునట్లు చిరకాలము రాజ్యపాలన మొనర్చి నట్టి రాజ్యములు 'రేమిసెన్' చరిత్రలో నేములకెరికినను కన్పించవు

ఇంతేకాక, మొదటి సెటికొడుగును, మొదటి రేమిసెన్ నును మడును, ముండల ముతాకోరునైన, రెండవ రేమిసెన్ ను గూర్చి పురాతన ఈజిప్టు చరిత్రలను వ్రాసిన, కొందరు చరిత్రకారులు, రేమిసెన్ ను, ఎంతమాత్రము గొప్పవాడు కాదనియు, అతని బ్రర్హతే గొప్పవారనియు, తాను గొప్పవాడని కొన్ని శాసనములపై నను, కొన్నిచోట్ల, తనయొక్కయు తన పెళ్ళాలయొక్కయు బామ్మలచెక్కించుకొనెననిమాత్రమే వ్రాసిరి శ్రీరాములవానిప్పుటిని, ఆనేకుహిమంచల పర్యంతముండెడి ప్రతిగ్రామము, పట్టణమునందలి కోట్లకోలది జనులు ఆలయములను అమితముగ నిర్మించి ప్రత్యహము, ననే

విధముల పూజలు, రామభజనలు, చేయుచుండుట యావస్థానికి రేమిసిన్
 సిస విషయమే. ఇట్టి జగద్విఖ్యాతిగల శ్రీరాములవారిని యల్పకృత్తి
 గలవాడును, వ్యభిచారియు ముండల ముఠాకోరునగు „రేమిసిన్”
 అనుట, రాములవారి, రామభక్తులను, దేశభిమానులను, ఆర్య
 మతాభిమానులునగు, భారతీయులనెవరూ నించుటయే. రాములవారు
 రేమిసిన్ అనువాదము శుద్ధాబధమును, అభూతకల్పనయుయై
 యున్నది. రాములవారి కాలము క్రీ. పూ॥ 6000 సం॥ పూర్వమును
 రేమిసిన్ క్రీ. పూ॥ 29-1225 కాలమునుఁబట్టికూడా, రాములవారు,
 రేమిసిన్ అనుట కేవలకల్పనయేయని రూఢియగుచున్నది.

(227b. ఇక, అగస్త్యుని నీజను, అగస్త్య మహర్షియు
 నొక్కరేనేమో విచ్చివబడును అగస్త్యునినీజరు, జాలియన్ నీజరుకు
 పెంపుడుకొడుకు, అగస్త్యమహర్షి యెవరికిని పెంపుడు కొడుకుగాడు.
 అగస్త్యుని తనతోబుట్టువైన „అక్లేవియా” కుమారుడైన „మార్సిలెన్”
 అనువాని పెంచుకొని, అట్టి పెంపుడు కుమారునికి, తనకమార్తెయైన
 „జాలియను” పెండ్లిచేసినట్లు, మహానీకూడా, ఒకని పెంచుకొనుటగాని
 పెంపుడు కుమారునికి, కూతురిచ్చి పెండ్లిచేయుటగాని యెంతమాత్ర
 ము జరుగలేదు నీజరు, తనకూతురెవరుగూడు చచ్చిపోయినందున,
 ఆమెకొకొక మొగునితెచ్చి అంటగట్టుటయు, ఆనడామెయందు
 యిద్దరు కుమారులగని, చచ్చిపోయిన వెనుక, నీజరుపెండ్లామెనలివిరూ
 తనమొనగొనివెళ్ళినది „అబీరియన్” అనువానికిచ్చి, యసభ్యులు
 మూడవ పెండ్లిచేసినట్లు, మహర్షి యా విధమున, వావివరుసలేని
 పెండ్లిండ్లెప్పుడు చేసియుండలేదు. అగస్త్యమహర్షి, అసాధారణ
 సంస్కృతి పండితుడును మహాకవీశ్వరుడును, నీజరునకు సంస్కృత
 జ్ఞాన మెంతమాత్రమైన నున్నట్లెప్పుడు కాన్పించుటలేదు. అగస్త్య
 మహర్షి క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥ పూర్వపు ఋగ్వేదకాలపు నాడును
 నీజరు క్రీస్తునాటివాడును, ఏదడిక యేమాత్రపు సంబంధమించుకై
 నను కాన్పించుట లేనప్పుడు, అగస్త్యునినీజరు, అగస్త్యమహర్షి యనుట
 శుద్ధాబధపు కల్పనయని స్పష్టముగ రుజువగుచున్నది.

(22c) లో పాముద్ర" "లివియా" యని చెప్పనగునా? లోపాముద్ర మహర్షికి ధర్మవర్షి యేగాని, "లివియా" ఎలె యిద్దరు మొగుండ్లు కలదికాదు. లివియా, తాను మొదటి" మొగునికి నిన కొడుకునకు, రెండవమగని కూసుకునంటగట్టిన మహాధర్మాత్మురాలు. లోపాముద్ర యట్టిగుహార్థము లెంతమాత్రము చేసియుండలేదు. లోపాముద్ర సంస్కృతిపాండిత్యము గలకవీశ్వరురాలును ప్రి||పూ||4000 సం|| క్రిందటిదియు, లివియాకు సంస్కృత మన నేమియో తెలియనిదియు, క్రీస్తు కాలపుది, కాబట్టి, లివియా లోపాముద్రలోక్కటే యనుటకూడా సర్వాబద్ధపు కల్పనయే-

(22 d and e) "అబ్రహాము," "బ్రహ్మ" యనియు, "సారా" "సరస్వతి" యనెడి వాదవిరుద్ధము:- కై) సప్తమి తమవనిత్రగంధముని చెప్పి, బైబిలునందు వ్రాయబడిన దానినిబట్టి, అబ్రహాము ఆదామునుండి 22 వాడు. హిందూవులు ప్రతి సృష్టిత్యాచలబట్టి బ్రహ్మ మొదట సృష్టింపబడినవ్యక్తి. బ్రహ్మగిరికిన సకల చరాచర సృష్టిజేయు శక్తిగాని, ప్రళయకాలము వలనూడడి జీవిత కాలముగాని అబ్రహాము కెంతమాత్రములేవు అబ్రహామునకు "సారా" యనెడి మొదటి పెండ్లామును, "హాగరు" అనెడి యింపును కన్యాయునున్నట్లు బ్రహ్మకు "సరస్వతి" యనెడి భార్యగాక, పుత్రియై యుండుకొత్త కూడాయండియుండలేదు, అబ్రహామునకు ఉండుకొత్తయెందు వుట్టిన "సారాయి" అనువానికి, అతడు పుట్టిన 8 వ ఏడమున, సున్నతీ చేసినట్లు, బ్రహ్మకూడా తనవారివ్యక్తికి నున్నీ చేసెడను పితరు అబ్రహాము తనజన్మ భూమిని వదలి భృత్యుత్వకల్గి అబ్రహామో నవ్యజేశమునకు వలసపోవుటయు. నవ్యజేశ భూమిని వదిలిపోయియున్న నామె నొకగృహలో పాప పెట్టి మోదెయి దారి పెట్టకూడె సంధానము కనుటయు, తరువాత కొంతకాలమునకు అబ్రహాముకూడా చనిపోవుటయు సంతట యని కనుకొనెడును ఉండుకొత్త పుత్రురైనను, నతని మొదటి పెండ్లాము గోరీయైన పాతిపెట్టలు మొదలగు యాచిషయములు బ్రహ్మ కెంతమాత్రమును జరింపవు. కాబట్టి "అబ్రా

హాము" బ్రహ్మాయనుటయు, "సారా" "సరస్వతి యనుటయు, నర్వా బద్ధమాను, కల్పనయేగాని, సత్యమెంతమాత్రమును కానేరవు.

(f) ఇట్టి, అన్యకేశస్థుడగు "భేటసారుడు" "రావణుడ" నియు చెప్పుచు, అతని యన్నయగు "మారుసారుడు" అనువానిని, శ్రీకృష్ణులకాలపు, "మారుసుడు"డని భ్రమించుటయు, కీర్తిశేషులైన డాక్టర్ కె. ఎమ్ "బెనర్జీ"గారు, తామురచించిన "ఆర్యుల సాక్ష్యము" (Aryan Witness) అనేడి వ్యాసమున "సిరియావారు" సురలు" అనియు "అస్సీరియావారు" "అసురులు" అనుటయు కేవలయాహ లేయని తెలియుచున్నది. ఇట్టియాహలచే అసందర్భములే కాన్పించు చున్నవి. ఎట్లన నిరియావారు సురులైనచో దేవతలేకదా? వారితో యుద్ధముచేసి, విరోధియగు "రేమిసెన్"ను రాక్షసుడనవలెగదా? ఇందుచే "రాక్షస వైరయగు రాములవారిని, రాక్షసుడుగా వర్ణనసించిన "రేమిసెన్సు" అగుట అసందర్భమును, స్వవపనవిరోధమునయ్యెను. యసందర్భపుయాహలచే, బి. యే గారే యొకచో చెప్పినట్లు చెన్నపట్టణమునందొక వంతెననుకట్టిన "హామిల్టన్" (Hamilton) దొరిగారని, చెన్నపట్టణపు అనవపారు, అక్షరములలోని కొంచెము పోలికయుండుటచే "అంటుట" అవిచెప్పసాగిరి. అరవభాషలో "అంటుట" అనగా "మంగలి" అనియర్థముగాన హామిల్టన్ కట్టించిన వంతెనను "మంగలవంతెన" అనియు, (barber's Bridge) అని, యప్పటికిని పిలువబడుచున్నది. కాబట్టిపేర్లలోనుండెడియావత్సామ్యమునుబట్టి, దానిసభ్యవృత్తియాహలుచేసినచో, యిట్టిప్రమాదములవృత్తి నందభవించును. ఇది నిష్కారములట్టియాహలు చేయుకుందురుగాక

(28) క్షత్రియము సంతతులు ఈజిప్టు ప్రాంతములకు వెళ్ళిన కాలము, ముందా? భారతాద్యుపాధియూదేశమునకువచ్చిన కాలము ముందాలనువిషయ విమర్శనము.

(29) క్షత్రియులు ఎవ్వతగ్రంథమని చెప్పిదుబైబిలు ప్రకారము అక్రమోహమును అతని కంఠములును ఈజిప్టు దేశ ప్రాంతములకు

వెళ్ళినది క్రీ. పూ॥నుమాను 1800 సంవత్సరముల క్రిందనని కాన్పించుచున్నది. వీరి సంతతులలోకయు సంస్కృతము వ్యాపించిననెడి, యూహతో హిందూదేశమునందలి యూర్వులుకూడా యీ జప్తుపండి వచ్చినవారేయని యభిప్రాయపడుదు యీజప్తునుండియే నాగరికత హిందూదేశమునకు వ్యాపించినట్లు ప్రాచునారంభించుచున్నారు. యిదియెంతవరకు సత్యమో విచారించవలసియున్నది. ఇందుకై యూర్వులు హిందూదేశమునకు వచ్చిన కాలనిర్ణయము చేయుటయు, వారికి నాగరికత యెప్పుడు ఎట్లు లిగినదియు చర్చించుట యవసరము.

(b) ఇందునుగురించి పాశ్చాత్యపండితులు కేవలము ఊహ పె చెప్పిన యభిప్రాయానుసారము చూచినను, అధ్యవీదేశవివాదమునకు వచ్చుట క్రీ. పూర్వము. 2000 సం॥ క్రిందటనని కాన్పింపదును ఘమాను క్రీ. పూ॥ 3000 సం॥ క్రిందటనని, వాడోకాకి యభిప్రాయముగ కాన్పించుచున్నది. ఖగోళశాస్త్ర పరిశ్రమచేసి చెప్పిన బాల గంగాధర తిలకుగారి యభిప్రాయానుసారము, క్రీ. పూ॥ 6000 సం॥ క్రిందటననియు, చింత నెక్కువ కాలము క్రిందటననియుకూడ కాన్పించుచున్నది. ఇదిగాక, హిందూదేశమునందలి యయోధ్యానగరనిర్మాణము, మిథిలానగర నిర్మాణములు క్రీ. పూ॥ 4000 సం॥ పెగానని కాన్పించుచున్నది అట్లే కలెక్టు మొదలగు పట్టణనిర్మాణములు కొంచె మెంచు మించు అప్పటికాలపునిగా కాన్పించుచున్నవి.

ఇంతేకాక 1927 నుండి 4 వ జనవరి, బుధవారమున వెలువడిన, “హిందూ, దినపత్రి”లో భూగర్భవస్తుశోధకు ల వరంగరు నంవత్సరములక్రిందట కనిపెట్టిన (Archaeological discoveries శోధనలలో, వచ్చిను హిందూదేశమున, పంజాబుమొదలగు ప్రదేశములందు భూగర్భపాత్రమైయుండిన పురాతన పట్టణములగుర్చి కెనిక పెద్దవ్యాసమును ప్రచురించిరి. అందు “మహేంద్రానంద” యనెడి పట్టణమునుగూర్చి చెప్పుటలో, ఆపట్టణము 18 యక కాలకు యెక్కువ నైశాల్యముకలదనియు, అందలి యొకపురాతన తటాకము 30 అడుగుల పొడువును 23 అడుగులు వెడల్పుచుగలిగి, భూగర్భమునకు

క్రింద 9 అడుగులలోతునుకలిగి దానిచుట్టు నొకబలమైన రాతిగోడ కట్టబడినదనియు, ఈ పట్టణమున కుత్తరమున 460 మెళ్ళపైన “హరప్ప” యనెడి మరియొక పురాతన పట్టణము, భూగర్భమున వెలువడెననియు; మహాబ్జాలోలో కనుబడిన వస్తువులకన్న, చాలా పురాతన వస్తువులు ఈపట్టణమునందొక పెద్ద రాగిపాత్రలో, ననేక విధములగు నాయుధములును, బాకులును, యోధులవిగ్రహములు గల 150 శీళ్ళను, యంత్రాలును ప్రదేశములును, మొదలగువానిని వివరించుచు, యీ పట్టణము నాలుగువేల సంవత్సరములకు పూర్వపు దనియు, యింకనుయొక్కవ కాలముకూడా అయ్యుండవచ్చుననియు, వ్రాసిరి. అవిగాక యిప్పటికిని మంచి స్థితిలోనున్నటియు, ఉత్తర దక్షిణముగా 168 అడుగుల పొడుగును, తూర్పు పడమరలుగా 136 అడుగుల వెడల్పుగలిగినట్టి కట్టడమున్నట్టును, ఆకాశ విమానములు, విద్యుద్దీపములు మొదలగువాని చేయు శాలలున్నట్టు కాన్పించిరి.

ఆర్యులు ఆనాటికే యంత విశాలములగు పట్టణములు కట్టుటకును, ఆపట్టణముల యందట్టి గొప్ప తటాకములు, దివ్యభవనములు, యంత్రాలయాలకుల కట్టుటకును యీ పట్టణములార్యుల రాజ్యములకు ముఖ్యపట్టణములై యుండవలయును. ఋగ్వేద పురాతన సంహితలను బట్టి, హిందూరాజ్యములు, హిందూదేశపు వాయువ్యపు దిశను, పంజాబు కపిలదేశములందునున్నట్లు తెలియుచున్నదిగా ప్రొఫెసర్-వెబర్ గారి వ్రాతలవలన విశదమగుచున్నది. డాక్టర్-వాడెల్ మొదలగువారు చేసిన పరిశ్రమలచే, పురాతనపు ఆర్యసంతతతులే (సమేగు) “సమేరి రాజులనియు, వారివలననే నాగరికత ఈజిప్టుదేశములకు వ్యాపించినదనియు, ఈజిప్టువారినుండి నాగరికత మొదట బైలుదేర లేదనియు, యిట్టి మరికొన్ని విషయమాలు వ్రాయుచు, వీటిని కాఁని చెప్పటకు వీలులేని సంపూర్ణ చరిత్రాంశముల నిజస్థితులని నిష్కర్షగా చెప్పిరి. మరియు ఈజిప్టుదేశపు “పిరమిడ్లు” మొదలగువాటి యందు కొంతకాలముక్రింద కాన్పించిన ఆర్యుల సంతతుల తాలూకు కొన్ని ఆనవాళ్ళను బట్టిన్ని, ఈజిప్టుదేశమువరకు హిందూర్యుల రాజ్యములు వేదకాలమునాటికే వ్యాపించెననియు, భూగర్భమున

వెలువడిన చైత్రంకు పట్టణములును పురాతన హిందూరాజ్యముల
 తాలూకు ముఖ్య పట్టణములేనని, పండితులనేకు లభిప్రాయపడిరి.
 ఇంతేగాక, యందుకు ఋజువుగావా డెల్లారి యభిప్రాయానుసారము
 సాంచాలదేశస్థులే ఫినిషియా వారనియు వారు లోకమున తమ
 రాజ్యముల నేర్పరచిరనియు; ఈ ఫినిషియనులను, గ్రీకువారు పోయి
 నీకలనియు, రోములు వీని “పోయనీసులు”, లేక “పునీసులు”
 అనియు, ఈజిప్టువారు వీరిని “పినాసాలు” లేక “వనగాలు” అనియు
 పురాతన వేదమునందును, హిందూగ్రంథములందును వీరిని పురాతన
 నార్య సంతతులైనట్టియు, శక్తిసామర్థ్యములుగల పంచవంశస్థులనియు
 వీరేబంగారముదొరికిడి సింధునదీప్రాంతములందును, పశ్చిమానము
 వ్యవసాయప్రాశస్త్యముగల ప్రదేశములందు పురాతన హిందునాగరిం
 కత స్థాపించిరనియు, యీ హిందూ ప్రముఖులు యధికారముక్రింది
 నొక బలిష్ఠమైన వర్తకసంఘ మేర్పడి. క్రీ. పూ॥ 630 వ సం॥ న,
 చీనా దేశ నముద్రతీరమునను, లంకాద్వీప సముద్రప్రాంతమునను,
 వానస్థానముల నేర్పరచుకొనిననియు వ్రాసిరి. యీ వైవిధ్యప్రమా
 ణములవలన హిందూరాజ్యములు వేనకాలమున ఆకే ఈజిప్టు
 మొదలు చీనాసముద్రము, లంకాద్వీపమువరకు వ్యాపించి నాక
 రికత వారినలననే దేశాంతరముల వ్యాపించి నిజకే.
 ఇదిగాక, పాశ్చాత్యదేశస్థులు కొందరిప్పుడే, ఆకాశవిమానముల
 విద్యుద్దీపాదులు ఆర్యుల పురాతన గ్రంథములయందున్న సంగతి తెలిసి
 కొని, చేయటకారంభించిరిగాన, వానియందుసంపూర్ణ ప్రణ్యముల
 కను సంచాదింపజాలరైరి. ఆర్యులువేద కాలమునాకే ఆకాశ
 విమానములు చేరుటయు విద్యుద్దీపాదియగు తాలముసర్పములము
 టయు నేర్పినట్లు, భూగర్భము వెలువడిన చైత్రంకు పట్టణములుగాన
 న్నట్టి యంత్రాలయములందున కట్టడములు నిర్మించుట గాక
 రాములవారు రావణసంహార సంతరమునకలవరివారి సహితముగ,
 లంకనుండి “పుష్పకమనడి” యాకాశవిమానము వై వెలువడి అదిసము
 ననే యయోధ్య వేసెట్లు స్పష్టముగా వ్రాయబడియున్నది. ఇట్లు
 కాలమునాటికే అంతనాగరికులైన నడి సంగతిని వినజాలని యనూ

యాగ్రస్తమానసులి వ్యాటినినమ్మమని యనవచ్చును- అట్లనినంత
మాత్రమున భారతీయుల పురాతనాధిక్యతకెంతమాత్రమును లోపము
లేదు-ఆర్యులు ఆకాశవిమానముల మీదసంచరించు వారనిరి
కొన్ని గ్రంథప్రమాణములుకూడా కలవు-దమయంత్రస్వయంవరమున
కనేకులాకాశవిమానములపై వచ్చినట్లుభారతమునందును, ప్రస్తుతము
చెన్నపట్టణము నందలి మైలాపూరనాడేదేశమున, బహుకాలము
క్రిందిట, నొకమహాభగవద్భక్తుడొక బ్రదేశమునకూర్చుండియుండగా
నొకయాకాశవిమానపు నీడయాయునపైపడినందుల, కాభక్తునకుకోప
మువచ్చినట్లు కొన్నిరావిషయములలో వాయుబడియున్నవి అమ
రములో “వ్యాయునాంపిమానోస్త్రీ” అనికాశవిమానములున్న
ట్లువాసె. కాబట్టిభగవదేశాధ్యులట్టి నాగరికస్థితిలోనికి ఆదివరకు
రెండవ మడువేల సంవత్సరముల క్రిందటనే, భారతదేశమున
నివాసమేర్పచుకొని ప్రముఖుగా నిట్టినాగరిక స్థితిరావలయును
గాన, వీరిదేశనివాసము క్రీ. పూ॥ 700 సం॥ క్రిందటనే యుండవలె
కనీసము క్రీ. పూ॥ 6000 సం॥ కు తక్కువైయుండదు.

అబహిషంసంతు లీకపుదేశమున వృద్ధియగుట క్రీ. పూ॥
2000 సం॥కు తక్కువేగాని యెక్కువెంతమాత్రమునుకాదు-అబ్రా
హాము సంతతిపారు యాజుపునండి లోకమున వ్యాపించిననియు
అందుముఖ్యముగా హిందూదేశమునందలి పూర్వకాలపు ప్రముఖు
లందఱును, యాజుపుదేశస్థులేననియు, హిందూదేశాధ్యుల నాగరికత
యాజుపుదేశమునండి వ్యాపించినదనియు, మనదేశమునందలి సర్వ
విషయములును, యేలనో యాజుపుదేశమున కంటగట్టదలచిగా-బోలు
రాములవారీ కపుదేశపు రెండవభాగోయైన మండలమురాఖోలేయని
కల్పనచేయుటతో తృప్తిపొందక, బి. ద్వేగారు తమరెండవసంపుట
ములో హిందూమతశాఖలందలి కొందరి మతస్సుకు దూషణలుగ,
పరిగమించు విషయములనున్న హిందువులమత గ్రంథములందలి విష
యములకును, అందలిచరిత్రలకును కేవలభిన్నముగ కల్పనచేసి
ప్రచురించిన హంకము సీక్రింద గీతయడుగున వివర్ణింపబడును.
ప్రస్తుతమాలోచించుచున్న విషయములవలన యార్యులు హిందూదేశ

నివాసారంభము శ్రీ|| పూ 6, 7 వేలసంవత్సరముల క్రిందటనైనాకనీ
సమైక్యంగాననియు వారువిశేష నాగరిక స్థితిలోనిట్టిచిన్నియుండిటచే
చాళాత్మ్య పండితుల యజ్ఞప్రాయానుసారమే పంజాబునుండి ఈజు
నరకు వ్యాపించియుండిన హిందూర్వల రాజ్యములలో, నాన్యులనాగ
రికత వ్యాపించెననియు, (18h లో తిలకుగారు కాన్పించిన ప్రకారము
హిందూపాఠశాల, గ్రీకుగ్రంథములలోని, దేవతల పేర్లకును, వారికృత్య
ములకు నెక్కువ పోలిక కాన్పించుచున్నట్లలో గడనే వాయుబడియ
కాబట్టిపురాతనపు హిందూదేశ ప్రముఖుల కర్తవ్యే ఈ పు
దేశస్థులు తమవారికి నెట్టుకొని ఒప్పేర్లను సుగా ఉచ్చరింప
జాలక, రామస్వామి అనుటకు “రేమిసెన్” అనియు, దితరధను
అనుటకు “దుష్టు” అనియు, “అగస్త్యమహరి” అనుటకు “అగస్త్య
నీడర్” అనియు, “లోపాముద” అనుటకు “విలియూ” అనియు, తప్పి
డు ఉచ్చరించెయుట కథ్యస్త పడిరి. పైవివిధకారణముల వలన
గ్రీకుదేశవాసులొక్కింతయైనను నాగరికతనితకి రాజపూర్వమనేక
శతాబ్దముల క్రిందటనే మనవారు నాగరికతలో విశేష విఖ్యాతులై
రని చాళాత్మ్యులే చెప్పిరి. ఈ విషయమై బౌద్ధాదులు వ్యాపన చేసిన
ది కాదు ఇత్యాదివిషయములనుగూర్చి బి. య్యోగారి రెండవ సంపు
టాంశముల నొకటి రెంటిసీక్రింది గీతయడుగున చూడమ. ఇక పైవిష
యమేమన:—

బి. య్యోగారు 2వ రెండవ సంపుటములో ప్రాసినవిషయము “కేవల మూ
హప్రవాసిననియు, పరికిలించుట కనవసరమైనవిగాన, అందు విషయ మి. కొక
వ్యాసమును వాయదలపక యందలి కొన్ని యనంగతములను మాత్రమిచ్చుట క్లు
ప్తముగనుటకొరచెడ-అవేవ్వియన:— శ్రీరాములవారు తండ్రిని సత్య సంఘనిజేయు
టకే 14 సంవత్సరములరజ్యావాసముచేయుటను పుంస్త్యములే కాన్పించుగా కాన్పిం
చిరి. మనవారిలో కొందరు దేశాంతరులయొక్కయు, మతాంతలయొక్కయు
భోధనలకు లోబడి వృద్ధుడగు తండ్రులకు సముద్రములో పడెదోచి, చండాలా
న్న భక్షణముసేయు సద్రాభివృద్ధి కులజులు, పుంస్త్యముగల మహాశూరలుగాబోలు
శ్రీరామ చంద్రులు పితృమాతృ భక్తికిలిగినట్టియు, శూర గ్రహనరక్షకునట్టియు,
సభర్తుడగునట్టియు, రాజశ్రేష్ఠుడని, రామాయణమును, నిష్పక్షపాతబుద్ధిగో జూచెడి
నాగియద్వైకలవారికి విశేషముకాక మానదు-అట్టి మహా శూరాగ్రసరుని పుంస్త్య
ములేని పాదశిక్ష వారంతటి శూరులొ చనివరులకే తేలియుగలదు.

బి. య్యేగారిట్టి విషయములేఁ బ్రాసియుందురని నేనాలోచించుచుండుగా, కొందరికింది కారణముల చెప్పిరిగాని, నేనువాటిని నమ్మలేదు వారుచెప్పిన వేవనగాః—

హిందూదేశవాసుల దరును ఈజిప్తునుండి వచ్చినవారుగ ఈజిప్తుదేశమున కంటగట్టదలంచి, హిందూ పురాణాదులలో చెప్పబడిన దశావతారములును ఈజిప్తు దేశమునకు చెందినవిగా కల్పనచేసి చెప్పుటయు, కాక్యవంశస్థులైన బుద్ధుని వంశము లీజిప్తునుండి వచ్చివారని చెప్పుటలచి, గౌతమ బుద్ధుని పేరునందలిగా తమశబ్దమును గౌతమ శబ్దమనియు, దాని యర్థము వృషభరాట్ట యు క్కః చెప్పటయు ఈ జిప్తులో నొకచో పురుషగోప్యంగము చెక్కబడియున్నట్లును. అది ఈజిప్తువారి తో ధైర్యముగా యుద్ధముచేసినవారి పుంస్త్యమును తెలుపుటకు చెక్కబడిన గుర్తనియు, కొందరు యుద్ధము చేయుతేకి పొగిపోవుటచే అట్టివారి పిరికితనమును తెలుపుటకు స్త్రీగోప్యంగము చెక్కబడినదియు వీరేయవ్వకు దక్షిణహిందూదేశవైష్ణవుల పూర్వనియు, వీరి నిలుపు బొట్టే స్త్రీ గోప్యంగమనియు, నిట్టి యభాసకల్పనలు, విశోధములు వృద్ధిచేయు, కలహకాండపు వాగ్దత్తగాని లోకావకార విషయములు కావు-ఇందులకు కొందరు కొన్ని విధముగ చెప్పిరి. వానినిచ్చో కావచ్చిన కలహములు సృష్టిచునగు గాన. సిసాప్తగిను కాలమునకంటేబహుపురాతన గ్రంథములనుండి యూర్ధ్వపుండ్రమును గురించి ప్రమాణముల సంప్రదానముగ కానించెద-అవేషయినః (1) ఋగ్వేదము—“ఉగ్వేదకేళం ప్రదధమాక్ష్యలోకం యాత్యంతే త్రో లి” (2) యజుర్—“కాఖాయం—“భృతోర్ధ్వపుండ్రాక్ష్యత కక్షధారి విష్ణం పగం యస్మహతో మహంతి” (3) శతపథ బ్రాహ్మణే ఉక్తయజుర్శ్చేదె—“.....ఉగ్వేదపు ష్ఠాహవిభేతస్సాద్విరేఖంభవతి త్రో లి— (4) అథర్వచే—“హరేవదా కృతిమాత్మనోహితాయ మధ్యభిద్రమూర్ధ్వపుండ్రం ధారయతి సపరస్వప్రియోభవతి । సపుణ్యనాఁ భవతి త్రో లి— (5) భల్లకాఖాయం “.....భృతోర్ధ్వపుండ్రాద్విజోస్తమః । కలంతారయ తేనప్తనగచ్చేత్సిగ మాంగతిమ్. (6) వరాహోపనిష—“.....ప్రీతాక్షం కీరిరం దివ్యం త్రియచ్ఛాంగసముద్భవంపుండ్రద్యయస్యమధ్యమధార్యం మోక్షాధిక భిక్షురైః” ఇట్టింక (7) వాసుదేవైపనిషత్తు, (8) కాత్యాయనోపనిషత్తు, (9) మహాోపనిషత్తు (10) తైత్తిరీయోపనిషత్తు (11) పరాశరస్మృతి (12) సాగనముచ్చయం, (13) ప్రీతేవచ్యసూలు, (14) అత్రేయబ్రాహ్మి, (15) భాగవులు, (16) వసిష్ఠులు (17) భారద్వాజులు, (18) వాసిష్ఠులు, (19) అత్రి, (20) సనత్కుమారులు, (21) నాదులు (22) విష్ణు (23) కాతాతవులు మొదలైన బహుపురస్కరముగర్హులు ఉగ్వపుండ్రధారిణిమానస్యకమని చెప్పుటయే గాక, (24) ధగ్వేత్తి (24) స్మృతిసారచముచ్చయం (25) బోదాయనవృత్తి (26) స్మృతి సంగ్రహం (27) బహుకైవరపురాణం (28) బ్రహ్మాండ పురాణం (29) స్కాందపురాణం (30) మత్స్యపురాణం (31) వావిద పురాణం (32) పాంచరాత్రచిత్రాగ్రంథం మొదలగు సంకనేక గ్రంథములయందు ఉగ్వపుండ్రమును గూర్చి

“వి-య్యేగారు స్వమత త్యాగముచేసి, ఖండార వాసులవిమతబోధనలా బాల్యంబుగవిని, యామతంబు నందభిమానమును వేదవిహితస్వమతమునందు విరోధభావంబును అన్యమతబోధకులు వుట్టించుటచేనిట్లు, వ్రాసిరని యూహపడిరిగాని, నాయభిప్రాయమేమన పాశ్చాత్యపండితులనేకులీజపు దేశచరితలనేకములు వ్రాసిన వాటిని, వీరువిశేషముగా చదువుటచే, నీవిధమున వ్రాసియుండురని నాకు తోచుచున్నది. ఏకారణముచేత వ్రాసిననుయేక పత్తివ్రతుడును, సకలవర్ణుణనంపన్నుండు, జగదేశసూరుండునగు శ్రీరామచంద్రులను ముండలముకాకోరును, దుర్బలండునగు మ్లేచ్ఛుడనునగు రేమిసిస్సు అనుట చేతను హిందువుల పవిత్ర గ్రంథమగు శ్రీమద్రామాయణము కేవలము కల్పితగ్రంథమనుట చేతను నానేతుహిమచల పర్యంతముండెడి. యన్నిశాఖలు హిందువులకీర్తి వ్రాతలు హిందూమత దూషణయని తోపక తప్పదు. ఇందుచే నన్యోమతాంతః కలహములును, అన్యోన్యమతదూషణప్రసంగములు మాత్రమే యేర్పడునుగాని దేశోపకారమే మూత్రమును కలుగజాలదు. ఇందులకొకటి రెండు నిదర్శనములీక్రింద చూడవగు అవెవ్వియనిన: — శ్రీ॥ శ॥ 1899 సం॥ న నొకపాశ్చాత్య క్రైస్తవ బోధకుడు నెల్లూరు స్టోవహాసుపేటలో నొకనాడు తన క్రైస్తవ మతమును గురించి చెప్పుటకు బహులుగా శ్రీకృష్ణుడు, చోరుడు దురాచారుడు ద్రోహియుననెడి బహువిధ దూషణలు, తానుతన దేశమునందలి “బిల్లింక్స్ గేటనెడి” చేపల యంగడిని నేర్పినట్లెను,

అత్యంత విఘటముగను మనోహరముగను వ్రాయబడియు అసక్యమలన్నిటిని యీ సంగ్రహ వ్యాసమునవ్రాయుటకు స్థలములందుగాన వినియించితి. వీన ఉదజారించిన, ఆత్రేయ, భాగవ, వసిష్ఠ, భారద్వాజాదులు, సిసాస్త్రినకంటే బహుశా త్వలనుట స్పష్టమేగదా ఇటుండె ప్రాచీన తాత వాడైన సాస్త్రినుచే నొడివబడి నవారిని తెలుపుటకై స్త్రీగోవ్యంగము ఈపునంగు రాత్రిపై చెక్కిబడినవియు అద్దానినే దక్షిణ హిందూదేశ నైష్ఠవుల పూర్వీకు ధర్మం గని అన్యమత చిహ్నములచేయు ముంబుద్ధులకు దేశమును చెక్కియు దురు దూషణలను ప్రతి దూషలుండక మానవుచుకన్యమును భారతదేశమున పృథ్విచేమలనైన యికావలయు మతదూషణలుచేసి అన్యోన్యాంతః కలహములు పృథ్విచేయు వ్యాస రచన మొదలు చేయు హరన్యకులగుదురుగాన, బుద్ధివంతులెవ్వరొట్టి దుర్వ్యసము మానుదురుగాకయని వాప్రార్థన. శ్రీ. శ్రీ శ్రీ.

ఆయూరి కాశేజి శంకీతులు విని “పండ్లచేయునది ఘోరదుర్భవనిగాక మరేమియుండునని చెప్పి, యాకృష్ణపుని దుష్టసంభాషణకు తగిన సమాధానము | వాసె అందుపై కృష్ణునిపై దుష్టు గోమారోపణలు విని న సందిగ్ధచిత్తుల సందేహములు మానుననియు, భక్తులకుత్యాహము కలుగననియు, శ్రీకృష్ణలీలామృత మనకి 1:33) పుటల గ్రంథమును వ్రాసి, ముద్రించి ప్రచురించిరి. అందు 104 పుట మొదలుకొని పుటలలో వ్రాసిన విషయముల సంగ్రహించి, యీ క్రిందకాన్పించెద

వివేకానందస్వామిని శిష్యురాలైన సోదరి, నివేదితయనునామె యొక్క క్రైస్తవప్రాంత్యాసమునందు వినిన దూషణలలో 5-6 మాత్రమిం దుచూపబడె. 1 హిందూస్త్రీలు క్షేపెన గౌరవి పబడినట్లు కానబడు చున్నారగాని వారికి నిజమైన గౌరవము లేదు. 2 సాధారణముగా నందరు స్త్రీలవిషయమున, పురుషుల సమాఖ్యలైన స్త్రీ నిందాత్మక పద్యములె వ్రాయుచున్నారు. 3 కూతురు పుట్టినదిగా వారేడ్డది. 4 స్త్రీ శిశువుల చువుట హిందూదేశమున నిర్వహణమాన్యము 5 తమ యాడు బిడ్డలకు వివాహము చేయలేని తల్లిగారులు దానికి మారుగా వారులంబుగా నుండ దేవదాసికల జేతులు. 6 హిందూవివాహము లు నోక జెప్పరా నంతటి యల్లీములు (బండ్లబూతులు) 7 హిందూ విధవలందరు సాధాణముగా వ్యభిచారము నందుండువారే ..... ఇవిగాక, మనగ్రంథములు బండ్లబూతులు. మనయుడువులు సిగ్గు మాలినవట మననర్హాశమ భగ్గములు, భయంకరములట. ప్రజలందఱు నలకె స్వార్థత్యాగము చేసినవాడు మనలో లేదట. ఆత్మయాకాశము వలె నిత్యమైనదినుటకంటె బుద్ధిమాలిన మాటలేదట. హిందూ దేశము లో నీతి బోధించుపద్ధతీయేలేదని. ఇట్టిదూషణలచే నీక్రిందివిషయము లాగ్రంథమున ప్రచురింపబడెను.

అవెవ్వియన:—ఈక్రింది గీతయడుగున ఆంగ్లభాషయందలి విషయములుగాక శ్రీకృష్ణలీలామృతమున 13 పుటయందెట్లు వ్రాయ బడియె:—(1) యేసుపుట్టినాడని క్రైస్తువులు చెప్పెనుసంవత్సరము తప్ప-అంకితు కొన్నిసంవత్సరములను ముందే పుట్టెను (2) యేసు తలిపేరు పేరి (మారి) ఈమెను పెండిచేసికొనినవాడు జోకనన్

సతదు పవిత్రగుణములుకలవాడు. యూదవంశమున “జోసెపువండెర” యనియొక భ్రష్టుడుండెను. అతడుదొంగ. జారుడు. వీడు మేరీయందు కామోన్యత్వము, యామెయింటిముందుగా వచ్చుచు పోవుచుండుట గాక యామెయింటో స్వేచ్ఛగా కలసిమెలసి యుంటువచ్చెను. ఇట్లని “Supher Toldath Jeshu” “సఫర్ టాల్ దాత్” అను హిబ్రూ గ్రంథమున వ్రాయబడియున్నది. బైబిలులోని మేరీకి, జోసెపు మగ డనియు, మగినివద్దకు గర్భమునుధరించి వచ్చెననియు. యేసు కన్యాకుమారుడను కల్పితకథ క్రిస్తుతకము నూహనవత్సరములైన తరువాత క్రైస్తవమత గ్రంథముల చొప్పింపబడెనని యనేకులు క్రైస్తవులే యంగీకరించిరి. యేసు తల్లిమగని కిద్దరు తండ్రులట ఒకడు హేలి, రెండవవాడు జేకబు యేసువంశమునకు మూల పురుషుడైన డేవిడ్కునకు, సాల్, అనువానిసూతురొకభార్య, సాల్ చచ్చినపిమ్మట, దేవుడు సాల్ భార్యల నందరిని, డేవిడ్కునకు భార్య లగానిచ్చెనట, (అపురా నాదేవుడా) ఆపలడేవిడ్డు భార్యలను వాని కొడుకగు అబ్నామ్ అనువానికి దేవుడిచ్చెనట. మరియొక చిత్రము; సారా అనునది అబ్రహాము అనువానితండ్రికి కూతురు అయినను దేవుడతనికి అమెనిచ్చెను అన్నకు చెల్లిని భార్యగానిచ్చిన దేవుడు పూర్వదేవుడేమో ఆలోచింపుడు అనునవివ్రాయబడె.

ఇట్లు క్రైస్తవులు మొదట హిందువుల మతగ్రంథములను మతాచారములను, వారుపూజించెడి దైవముల నాక్షేపించుటచే హిందువులు, బైబిలునందలి యనేకలోపములను వెలిబెట్టి, వారి దురాచారముల నెన్నియో కాన్పించిరి. వానినన్నిటినిచ్చో వాయు టకుస్థలము చాలనందున వీడితి. ఒకటి రెంటిమాత్రము గీత్రక్రింద కాన్పించెద.

“Bible in India by M. Jaccolioth; Hindu origin of Christian idea chapter III”. Every manuscript, every sanseriet work that falls into their (Christian missionaries) hands is immediately condemned and consigned to the flames. Needless to say that the choice of these gentlemen always falls from preference upon those of highest antiquity and whose authenticity may appear incontestable.

- హిందూమతాభిమానులగు సోదర సోదరీమణులకొక విజ్ఞాపన -

మహాశయులారా! అన్యమతానలంబకులు; మనమతగ్రంథములనుగాని, మనము పూజించెడి, రామకృష్ణాది దైవములగానీ, ఇటువిధములగు దూషణలచేసినచో నాగ్రహింఁక, వారలకు తగుసమాధానంబుల చెప్పటమంచిది. అట్టిదూషకులు మనపూర్వమహర్షులైన వ్యాస, పరాశర, బోధాయన, గుహడేవాదులకంటెగాని, త్రిమతాచార్యులైన శంకర, రామానుజ మధ్యాచార్యులకంటెగానినణుమాత్ర

Oh, they well know and especially the Jesuits the value of the works they destroy. Every new arrival receives a formal order, so dispose of all that may fall into his hands. Happily the Brahmins do not open to them the secret stores of their immense library wealth, philosophic and religious.

This destructive mania has born its fruits and it is exceedingly difficult, without extraordinary intimacy, to induce a brahmin to permit examination of the sacred works of his pagoda.

What wonder? For two centuries has this stupid and barbarous destruction continued and Hindus are warned to be suspicious.

I God kept Adam and Eve in the garden of Eden, planting a forbidden tree also in their midst, whose mortal taste brought death into the world. Did God know if they eat the fruit of the forbidden tree, before hand, or not? knowing that they will eat, if he planted it he must be a wicked God-if he did not know before hand, he must be an ignorant God. If we all inherited death on account of Eves disobedience, why do animals, birds, trees die?

II Cain one of the two sons of Eve had a wife and she bore Enoch. Who is Cain's wife? No mention of a daughter to Eve is found in the Bible. Even supposing that she had a daughter, it is highly objectionable to cohabit with sister. If Eve had no daughter Cain must have cohabitated with Eve as the daughter of Lot cohabitated with their father.

III It is said those that belive in Jesus will go to heaven. It means that others go to hell; in other words, all that were born in 200 years before Christ and all the people of different nations though they are God fearing nations must go to hell because they are not Christians. How inconsistent are the teachings of Bible? In Robertson's Pagan Christ. "The Gospel account...the whole life of Jusus is Apparently cooked up by latter ages".

మును గొప్పవారుకారు గాన అట్టివారి వ్రాతలను తృణప్రాయముగ
 త్యజించి, దూరముగవరిత్యజింపుడు. అన్యదేశీయులగు మతబోధకులను
 మన దేశమునకు మహాపాపకారము సేయువారని యెవ్వరైనను భ్రమ
 పెట్టినచో, నట్టివాక్యములనిందు కింతయు నమ్మజను. ఏలయన
 అట్టి యన్యమతబోధకులు ఉదరపోషణార్థమును, భార్యాపుత్రాదుల
 కొందిరు వీడజాలక యైహికవాంఛల కొరకును నెలజేతముల తినుచు
 పనిచేయుదురుగాని మనలో యశులబోలె భార్యాపుత్రాదులై హిక
 వాంఛలకై ప్రాయముగ పాత్యజించి, బిక్షాన్నము నొక్కప్రాద్దుమా
 త్రిము భుజించుచు నన్యమతబోధసేయుటకై జీవించుదురు. అట్టిమన
 మహాపురుషులు నమ్మిన గ్రంథప్రమాణములను మనము నుతప్పక నమ్ము
 ట మనకిహంపరసాధనము. అనెవ్వియన బ్రహ్మాండ పురాణము.
 “శ్లో॥ భక్తిస్త్వక్తి క్తి క్తి భాయి నిభగవత శ్రీరామచంద్రదన్యహే । లోకాః
 కామదుఃఖంభి పద్మయుగళం సేవధ్వమశ్శ్రుత్సుకాః । నానాజ్ఞాన
 విశేష ముత్రవిశితింత్యక్త్వా సుదూరే భృశంరామంశ్యామతనుంస్మ
 రారిహృదయే భాంతంభదద్వాయుభాః । అనగా, “ఒలోకులారా! మీ
 రుజ్ఞానహీనులగువారు చెప్పెడి దుష్కర్మత వాక్యములచే మోహపడక
 వాటిని దూరముగా వరిత్యించి మీకునర్వా భీష్టముల నిచ్చెడి శ్రీ
 రామచంద్రుల శ్రీపాదముల సేవింపుడు. మన్మథ ద్వేషియగు శంకర
 హృదయము రంజింప జేసెడి శ్యామల పరదేహకాంతిగల శ్రీరామ
 చంద్రుల భజింపుడు” అని ఇట్లు గ్రంథప్రమాణము లింక నెన్ని యొకలపు
 అందు 2-3 మాత్రమిచ్చొకాన్నించెద. శ్లో॥ శ్రీరామనామ సదృశ ।
 మవతే చాపిసంగృహ్ । ముక్తిం చాప్నోతిమనుజః । కింపునర్భుద్ధి
 పుర్యకం॥ కోటియజ్ఞ సమారామ భద్రచంద్రదేవత్యయం మనుః ।
 రామేతి రామభద్రదేతి రామచంద్రదేతి వామనుః । రఘునాథన్యనామా
 నియే గృణాతినరాభువి । విముక్తనర్వపాపాస్తే మోదంతేవిష్ణుమంది
 రే॥ శృణ్వ రామాయణంభక్త్యా యః పాదంపద పేషవాసయాతి । బ్రహ్మ
 ణస్తానం బ్రహ్మణా పూజ్యతేనదా॥ సులభము శ్రీరాములవారు హిం
 మామతస్థులకేగాక అన్యమతస్థులగు మహామృదీయులకును పాశ్చాత్య
 ప్రముఖులకును దర్శనమిచ్చినట్లు కొన్నిదాఖిలాలు కాన్పించుచున్నవి.

హిందూమతస్థలలో “భద్రుడు” “కరిబంధుడు” పోకలదమ్మక్క” “కం
 చ్చర్లగోపన్న” మొదలగువాటిని మహమ్మదీయులలో “కపీసదాసు”
 17 వ, శతాబ్దమున హైదరాబాదు నబాబుగా నుండిన, “సుల్తాన్-అ-
 బూల్ హస్సన్ కుతుబ్” భద్రాది రామాలయమును పడగొట్టించి,
 మశీదుగా చేయదలచినప్పుడు, నిశిధిరాత్రియం దురామలక్ష్మణులాలని
 యంతఃపురమున వేళించి తలుపులుతట్టి లేపగా, సుల్తాన్ గ్రహచిత్తుడై
 బైటికివచ్చి, వారియద్భుత దివ్యసుందరి రూపముల చూడగానే, కో
 వమంతఃపురపోయి, మర్యాద చూపగా వారాతనితో మాట్లాడుచునే
 యంతర్ధానమై కాన్పించుకుంటు కాశ్చర్యమునొంది వారురామల
 క్ష్మణులని తెలిసికొని భద్రాద్రితాలూకాను రాములవారి యుత్స
 వాదులకిచ్చినైచె. ఇప్పటికిని నబాబుగారు నానగురు 1800లు స్వా
 మివారి యుత్సవాదులక ఖర్చుపెట్టుచున్నారు. ఇప్పటి నబాబుగారికి
 కూడాస్వప్నమందు సాక్షాత్కరించినట్లు కవచంతి వినియున్నాను.

సాశ్చర్య ప్రముఖులును, తిరుచనాపల్లి మొదలగు ద్రావిడ
 జిల్లాలకు కలెక్టరుగానుండిన “ప్రెస్” అనడి దొంగారు మధురాంత
 కపు చెరువుకట్టయెన్ని సారులు బాగుచేయించినను, ఆ చెరువులోపడడి
 కొన్నియేటి ప్రవాహముల పొర్లువలన ప్రతిసంవత్సరము చెరువుకట్ట
 తెగిపోయి యూళ్ళు వరదలపాలగుచుండుటచే తిరిగికట్ట తెగిపోకుండు
 నచో, ఆ చెరువుకట్టపై బహుశికస్తులోనుండిన తటాక పాలక స్వామి
 యనడి బహుపురాతన రామాలయమును బాగుచేయించెదనని
 ముక్తికొని, వరాకాలములో నాయూరనే మకాముచేసియుడంగా
 నొక యర్ధరాత్రియంద ఖండవర్షముకురిసి చెరువు తెగిపోయినట్లొక
 హోరుధ్వని వినరాగా, కాగడాలువేసికొని కొంతమంది జనముతో
 దొంగారు చెరువుకట్టపైకి పోయెనట. ఆకట్టపై ధనుర్దాయలై యిద్దరా
 జానుబాహులైన దివ్యసుందరరూపులు కట్టపై పచారుచేయుచుదొర
 గారికి మాత్రము దర్శనమిచ్చినందున దొరగారు మోకాళ్ళపై నిల
 బడి రామలక్ష్మణులని యెరింగి ప్రార్థింపగా దగ్గరనున్నవారాశ్చర్య
 ము నొందిరి. కట్టతెగబడక ముంచిస్థిలో నుండెను దొరగారా

రామాలయమును బాగుచేయించి శాసనమును వేయించిరి. ఆ శాసన మిప్పటికి నున్నది.

బందరులో కలెక్టరుగానుండి నోబిల్ గారి మునిషిగానుండిన బుక్కచెట్లం తాతాచార్యుల వారియొద్ద సంస్కృతాభిములు చదివి విశేషపాండిత్యమును సంపాదించిన బ్రాన్ దొరగారు విశేష రామభక్తులనియు, ఆయనకొక సారిశ్రీరామ దర్శనమైనప్పుడు విశేష మున్మత్తిముగావించి సంస్కృతశ్లోక రూపమున శ్రీ సుకృతం నమ యాకించిద్దుష్కృతం స్వేచ్ఛయాకృతం । నజానీ జానకీనాయ మూ హ్వనేకము త్తరం॥ అనగా,, ఓ జానకీరామ! సత్కార్యము లేమియు నేను చేయలేకు దుష్కార్యములు స్వేచ్ఛగాచేసితి, యెముడు వినిచిన ప్పడేమి చెప్పవలెనో తెలియకున్నది,, అని వర్ణాత్మాపఠడినట.

బందరులో మరియొకప్పుడు కలెక్టరుగానుండిన,, రాబర్ట్ కో దొరగారి సుత్నముచే రాబర్ట్ పేటలో రామలింగేశ్వరస్వామి గుడియు శ్రీరంగనాయకస్వామివారి గుడియు కట్టించబడి నేటివరకు నవిచ్చిన్నంగా నిత్యపూజలుజరుగుచుండుటయు, తిరుచనావల జిల్లా లోకప్పుడు కలెక్టరుగానుండిన,, వాలీసు,, దొరగారు భార్య నిండు గర్భిణిగానుండి గుర్రపుబండిపై సుభములు శ్రీరంగమున పోవుచుండగా గుడిసమీపమున నొక గుంటలో బండితలకిందపడుటచే దొరగారు భయపడి భార్యకేయపాయమును లేక పుతుడు కలిగినచో స్వామివారి పేరు పిట్టదనని మొక్కుకొని, బసకుపోయిన వెనుక, భార్య సుఖప్రసవమైనప్పుడా శిశువునకు “రంగవాలీసు” అని నామ కరణము చేయుటయు మిగుల యాశ్చర్యకరములైన నిదర్శనములు. విశేషవిద్యావంతులును దేశవరిపాలనలజేయు బుద్ధిపతి భాషాలు లైన అన్యమతస్తులు తగిన నిదర్శనములు లేక, మనదైవములైన రామకృష్ణాదుల పూజించుటయు, దేవాలయ నిర్మాణములు చేయు టయు, గామాదుల నిత్యపూజాదులు శాశ్వతముగా జరుగగలయేర్పా టు సీరముగాచేయుట తటస్థపడు. అన్యమతస్తులకును శాశ్వతస్థి ప్రముఖులుకూడా విశేషధర్మకలునంతటి ప్రభువము శ్రీరాముల వారియందుండుటచేతనే, ఆ సేకుహిమాచలపర్యంతమున్న సగరిము

లందును, పట్టణములందును యేడులక్షలపైచిలుకు గ్రామములందును, రామాలయ నిర్మాణములును, నిత్యపూజారాధనలు, రామభజనలును, రామాయణపారాయణలును, రామకోటిరచనలును, రామనాటకములును, రామహరికథలును మొదలగునవి జరుగచున్నవి. రాములవారు సామాన్యమనుష్యమాత్రుడే అయినగాని తక్కినరాజులవంటి రాజమాత్రుడే అయినగాని, లోకమునందెట్టి రాజాధిరాజుల విషయమై జరుగని పైనుదహరించిన నిత్యపూజాదులు రాములవారిొక్కని విషయమై మాత్రమే నేటివరకు జరుగుచుండుటకును, రామగ్రామమును అన్ని ప్రదేశములలో అట్లుజాతిల హిందువుల స్త్రీ పురుషాదులందు బహుమందికిని గ్రామములకును, గృహములకును, పట్టుకొనుటకు కారణమైయుండును? అయిన భగవదనతారముకాబట్టి యేయని రూఢియగుచున్నది కాబట్టి మనపూర్వీకాలపు ఋష్యాదులును మనమతకర్తలును మనపెద్దలును అనాదికాలమునుండియు పూజించుచు వచ్చుచుండిన రాములవారిని పూజించుకూడదనియు సుతాంతరులెవరైనననిన చోమనపూర్వులయూచారమునువిడువరాదు.

అయితే, రూపము లేని భగవంతుని కేవలయో ఒకరూపమును కల్పించినచో, నది యబద్ధరూపముకాదా? యనియు, సట్టియబద్ధపు నల్పనచేసిచందుకు పాపమును, అందుచే నరకమును కలుగకుండునాయనియు, కొందరు ప్రశ్నించెదరు. అట్లయినచో, కలములోనుండి పుట్టెడు ధ్వనులకు స్వభావసిద్ధముగా, నేవిధమైన రూపముండదుగదా? అట్టిధ్వనులకు “అ” “ఇ” “ఉ” మొదలగు సనేకరూపము లన్ని దేశస్థుల నెవరికిఁజోచిన రూపములు వారుకల్పనచేసిరిగదా? అవి యన్నయు జనులు కల్పించిన యబద్ధరూపములేగదా? అట్టి యబద్ధకల్పనచేసిచందున పాపమును, నందుచే నరకమును గలుగవలెనుగదా? ఇందువల్ల లోకమునందలి యందరు దేశస్థులకు నన్నిమతములవారికిని, సంతకముకలుగునా? జనుల మనస్సులందు జ్ఞాపకముంచు కొనవలసిన యా ముష్మిక విషయమును గురించియు, పూర్వకాలపు మహానుభావుల చరిత్రాది విషయములను గురించియు, భగవదావాదవిషయములనుగూర్చియు, పతి దేశస్థులకును, పతిమతస్థులకును

తమతమ భావలలో మతగ్రంథములు చిరకాలముక్రిందట యేర్పడి యున్నవి. ఆయాగ్రంథములు తమ తమభాషాక్షరపక్షితోవ్రాయబడియున్నవి. ఆయాదేశముల యక్షరములన్నియు కంఠమునుండి నెడలుధ్వనులను తెలియజేయుటకై, కల్పింపబడిన గుర్తులేయని యందరికి తెలిసినవిషయమే. ఆయినను పూర్వస్వద్గంధములందలి నీతలను మనుష్యుల మనస్సులకు జ్ఞాపకముచేసి, వారిని నీతిపరులుగ జేసి లోకోపకారముచేయుటకై కల్పింపబడిన గుర్తులుగాని, అబద్ధమాడవలెననిగాని, లోకమును మోసము చేయవలెననిగాని కల్పింపబడినివికావు. అట్లే దేశభాషలవ్రాయించి, అందు నీమదేశమునో, హిందూదేశమునో ఏనదినో, పట్టణమునో, పర్వతమునో చూపుమని విద్యార్థి నుపాధ్యాయుడుడుగానే, ఇది నీమయనియో, హిందూదేశమనియో, మరియు యితరస్థలమనియో చెప్పి చూపును. అవి నిజమైన స్థలములుకాకన్నను వానిని చూచుటతోనే, నిజమైనస్థలములు లోకమునందేవైపుల నెచ్చటెచ్చటనున్నవిన్ని, యెవరెవరికి చెందినవిన్ని, వాటిని గుఱించిన యితర విశేషములును మనస్సులకు స్ఫురించును. అట్లేదేవాలయమునకు వెళ్ళి, విగ్రహదర్శనముచేయగానే వైకృతమునందుండెడి శ్రీమన్నారాయణుండే సర్వవ్యాప్తియై యంతాను వ్యాపించియుండు భగవంతుని ముఖము మనమనస్సునకు స్ఫురించుటయు, భగవంతునియందు భక్తిలుగటయు తప్పక సర్వమను. కంఠమునందలియొక ధ్వనికై కల్పింపబడిన యొక యక్షరము, పంకరగానున్నదనిగాని, కుంటిగానున్నదనిగాని యాక్షేపణచేయక యాయక్షరమువల్ల తెలియుధ్వనిని మాత్రమే జనులుచ్చింతురు. అట్లేఒక దేవాలయమునందలి యొకవిగ్రహము కొంతసింహాకారముగాను, కొంతమనుష్యాకారముగాను, లేక జగన్నాథమునందలి యాలయములోని విగ్రహము, కేవలమనుష్యాకారమాచదహస్తమును కలిగియుండలేదని, యవ్యక్తుడగు భక్తుడుకూడననుకొనక భక్తరక్షకుడగు భగవంతుడు భక్తులను రక్షించుటకే భక్తుడెట్టిరూపమున భగవంతుని ప్రాజించిన నట్టిరూపముతోనే యాభక్తునికోరికలీడర్చుననినమ్ముదురు. ఋగ్వేదమునందును సప్తశతపథమునందున్నది. ఋగ్వేద,

వితరేయ, తృతీయారణ్యక, ద్వితీయాధ్యాయ, తృతీయః పంచమః:-
 “హ్యేతం హ్యేవ బహ్వృచా మహాత్ముకే... సర్వేష్యేతమే బ్రహ్మే
 త్యాచక్షతే” ఇందుకు శ్రీశాయనాచార్య భాష్యానుసారము, అర్థము
 హోతలగువారు, భగవంతుని ఆధ్యాత్మ్యాధి దైవతంబులందున్నవాని
 గర్భ్యానింతురు” అనియారంభించి, “వృధివ్యాధి సర్వభూతంబులందు
 ను నాయాఫలాపేక్షులగువారారాధింతురు,, అనియు, శతపథబ్రా
 హ్మణ యోగశాఖండంబున:- “తమేవనున్న రిత్యధ్వర్యుడపాసతే... దేవ
 జన ఇతి దేవజనోరూపవతి— ససంధాయథో పాసతే తదేవభవతి
 తద్దేనాన్భూత్యాభవతి తస్మా దేనమే వంపిద్యత్స రైవరేపితైరూవాసీ
 సర్వగ్ంహైతద్భవ సర్వగ్ం హైనమేత భూత్యావతి” అనగా,
 యజుర్వేదాధ్వర్యులు పరమాత్మ నగ్నిగాను దేవజనముగాను, గంధ
 ర్వులు రూపమునుగాను పరమాత్మను పూజింతురు—ఎవ్వరెవ్వరే
 యే విధముగా ధ్యానింతురో, ఆయారూపములనొంది, వారివారి
 నాయారూపములతోనే పరమాత్మ రక్షించును. సర్వవిధములను
 పాసించిన, సర్వవిధములై రక్షించును.” అని ఋగ్వేదమునంతటి
 యుద్గంధమే చెప్పుచుండగా మతాంతరులు, మతయువకుల మన
 స్సుల చెడిగొట్టుటకు చేయుదుర్బోధల పరిగణింపక, వేదవనూణమే,
 సర్వోత్కృష్టమైనదని స్వమతాభిమానులెల్ల ను నమ్మియాచరించవ
 లె. ఒక దేశపటములో ఏదైననొక మహాగొప్పపట్టణమును చూడ
 గానే ఆపట్టణమే దేశమున నేనెపుననుండునదియు, దానినెశాల్య
 మును, జనసంఖ్యయు, దానియోధికృతయు మొదలగు విశేషములన్ని
 యు, మనస్సునకు గోచరమై యాశ్చర్యపడునేగాని, యాపట్టణముకూ
 డానల్లని చుక్కవలెనుండునది, యెట్టిమూర్ఖుడకూడా దానినవమానిం
 పడు. ఇట్లుండగా కొందరు మతాంతరులు లేమ మతమునుగూర్చి
 యితరులకు చెప్పటకు మారుగా మనమతముననే విధముల దూషిం
 చుట మనవిగ్రహారాధనను హేళనచేయుచు, ముఖ్యముగా జగన్నాథ
 తేత్రమునందలి, దారు విగ్రహ రూపమును, ననేక పుస్తకములలో
 నాక్షేపణబుద్ధితో నచ్చొత్తించి వ్రచురించుటను నాబాల్యమునుం
 డియు చూచుచునాను. శివుహావీషువు, సర్వవ్యాపియు, భక్తవర్మ

తననే రూపునిగ నారాధించినను, భక్తులకు మహోన్నత మగువిష్ణు సాయుజ్యము నిచ్చెడి కరుణా సముద్రుడని విమలవాదులు గ్రహింప జాలక మనపూజావిధానములవారు నిందించినను, వాటినిండు కంత యుపరిగణింపక మన వేదప్రమాణమునే సమ్మియుండవలె. పురుషోత్తమశ్చేత్రంబనంబడు జగన్నాథశ్చేతము నందలి విగ్రహమును గూర్చి, ఋగ్వేద, తృతీయ పాఠక, అష్టమాష్టక త్రయోదశానువాకంబున :— “అదో యద్దారుష్టవతే - సింధోపాశే అపూరుషం - తదారభస్వదుహ్మణోతేనగచ్ఛ పరస్తం” అనగా, “దూర దేశమున నున్నట్టియు, పురుషోత్తమనామధేయముగల దారు స్వరూపముగు దేవతావిగ్రహము, సముద్రతీరమున జలమున తేలుచు న్నది. ఎవరి చేతను వధ్యుడవుగానట్టియోస్తా నీవు వాని నుపాసించువు. దారుమయముగు ఆదేవతా విగ్రహమును నీ వుపాసించి, అతి శయముగ దాటదగిన సర్వోత్తమమైన విష్ణురూపమును బొందుము” అని, (విద్యారణ్యభాష్యము సనుసరించిన “ర్థము) విగ్రహారాధన చేయుటచే సత్ఫలమే కలుగునని ఋగ్వేదప్రమాణము లింక నుకాన్పించుచున్నవి. గంధవిస్తరభీతిచే నిచ్చోవ్రాయ మాః తి.

ఇక మనము విగ్రహారాధన చేయువారమని యాశ్చర్యపించెడి మతాంతరాలు చేయునదేమియో కొంచె మాలోచించవగు- ఏడవ ఎడ్వర్డు 15 భువుగారి పట్టాభిషేక మహోత్సవము వచ్చినపుడు, బెజవాడ మిషన్ పాఠశాలా ప్రధాన్ పాఠ్యాయుకుగా నుండిన యొక పాశ్చాత్యక్రైస్తవ మిషనేరీ, అంతకుముందు ప్రతినీత్యమును మన బాలురకు విగ్రహములను గౌరవించుట మహా దోషమని చెప్పుచుండియు, ఆపట్టాభిషేక మహోత్సవ దినమున, అంగ్లేయ ప్రభువుల జండా యెత్తిన ప్రదేశమును నొక కర్తకు కట్టింది, పాఠశాల యందర బాలులందరిని, జండా కిమరుగా నిలబెట్టి యాజండా కా పిల్లలచే, మూడుసార్లు, కుడిచేతులతో సలాములు పెట్టించె - మరుసటి దినము దొరగారిని కొందరు పైతరగతుల పిల్లలు, క్రిందటి దినము మాచే గడకర్తకును, రంగులగుడ్డలకును సలాములు పెట్టితిరిగదా అందుల యర్థమేనా మాకు తెలియలేదు. వివరముగా చెప్పగోరెదమని

యడుగగా, దొరగారిట్లనిరి. ఆరంగు గుడ్డలతో కట్టబడినది, మన దేశ వాళలకులైన యాంగ్లేయ ప్రభువుల ప్రభుత్వ చిహ్నమును వెలుపు నట్టి జండా. ప్రతి దేశ ప్రభుత్వమువారి కొక్క విధమైన జండా యుండును. ఆయా ప్రభుత్వ చిహ్నములకు చేయు గౌరవము లాయ ప్రభుత్వములకు చేసినవి యగుచున్నవి. గాన. మనము నిన్న చేసిన గౌరవ మాంగ్లేయ ప్రభుత్వమునకు చేసెతిమని గ్రహింపవలెననియె. ఇట్టి భగవద్విగ్రహమునకుమనము చేయు గౌరవము భగవంతునియనంత కళ్యాణముకు వైభవాదులకై చేయుచున్నామని, మఠాంత గ్రహింపజాలరు."

ఒకప్పుడెద్దరు ప్రభువుగా రిటలీ దేశమునకు వెళ్ళినప్పుడా దేశస్థులాయన బండినుండిదిగి నడచుమార్గమున బట్టవరిచి, చివర నొకచోటబట్టలుచాలనందున, యిటలీవారి పాతజెండా గుడ్డను పరచి నట్టును, ఆయనంతదూరమును బట్టలపైనడిచినచ్చి, జెండా గుడ్డ వద్దకువచ్చినపుడు, దానిపై యడుగిడక అవతలికినడుగినట్లునువింటిమి. అట్లాయన జెండాగుడ్డను త్రొక్కజాలమికి కారణము, ఇటలీ దేశ ప్రభుత్వమువారి యెడలగౌరవము చూపుటని, నూలుగుడ్డపైగౌరవము చూపవలెచికాదని, మూర్ఖులుకూడా గ్రహించువిషయమే.

క్రిస్తవ మతస్థులుకొందరు తమస్మహములందును, ప్రార్థనా మందిరంబులయందున తరిలించెడి, తమయేసుక్రీస్తు ప్రభువు విగ్రహమునకు మనవారైవలెన నొకపుష్పమాల తరిలించినచో సంతోషమును, అలుకుగుడ్డపేలికనుతరిలించిన నాగ్రహమును రాకమానదు. గౌరవాగౌరవములు కాకితపుబొమ్మకు కాదనియు తమప్రభువునకు చేసినట్లే తలంచుదురు.

పూర్వకాలమందొకప్పుడు కనోజి దేశపురాజు తనకుమార్తె స్వయంవరమునకు, దేశములోని రాజులందరిని పిలిపించి, తనవిరోధి యగు పృథ్వీరాజునకు బదులుగా నొకమంటి బొమ్మను, తలవాకిటి యొద్ద నిలువజెట్టించి, లోపలికి వచ్చువారా బొమ్మపై నుమ్మివైది రమ్మనె. మారు వేషముతో నిదియంతయు దూరమునుండి పృథ్వీరాజు చూచుచుండె. కనోజిరాజుకూతురు వచ్చినరాజుల నెవ్వరివరింపకతన

చేతిపుష్పమాల నామఃటిబామ్మ కంఠమునందుంచె. వెంటనేపుష్పి
రాజు గుర్రము నెక్కి పరువునవచ్చి యామెను తనగుర్రముపై నెక్కిం
చుకునపోయి గాంధర్వ వివాహంబున పెండ్లిచేసికొని, తరువాత పెద్ద
సైన్యముతోవచ్చి కనోజి రాజుతోడింది తననూతనభార్య ప్రార్థించుట
చే కనోజి రాజునుచంపక వదిలివేసె. తనకై నిలువబెట్టిన మఠిబామ్మ
నవమానించుటచే, కనోజిరాజుపై యాగ్రహమును, రాజుకుమార్తె
పుష్పమాల నాబామ్మ మెడయందు తగిలించి నందుకు పృథ్వీరాజునకా
మైపై నఁగోషమేలకలిగెనో యోచింపుడు ఇచ్చోడదేశ్యముతో చే
యుచున్నదియు కనుగొనుటకు శక్తిగలవాడేగాన, మతాంతరుల చేయు
దూషణల తృణపాయముగ నిరసించి. మన శాస్త్రవిధుల మాత్రమే
గౌరవించి భక్తితో నాచరించవలె.

అయితే తమకు దేవునిచ్చిన సత్యవేదముని చెప్పకొని కొందరి
మతాంతరుల గ్రంథములయందు విగ్రహారాధన చేయుకూడదనియు
మరికొందరి గ్రంథములలో విగ్రహములెక్కడకనుపడినను నాశనము
చేయవలసినదని దేవుడాజ్ఞాపించి నట్లుండుటయు, మన వేదగ్రంథముల
యందు విగ్రహారాధన చేయుమని విధించుటయు, నిట్లన్యోన్య విరోధ
వచనిములన్ని దేవుడు చెప్పిన నేయనినమృతగునా? యనియు, పైఠే
దవచనములలో నేదియో యొక్కటే సత్యమును, దేవుడు చెప్పినదియు
నైయుండుగాని రెండును సత్యములైయుండవని యడుగువారలకే
మైన సమాధానముండనా యనియు, ప్రశ్నించువారలకు తగుసమా
ధానములు లేకపోలేదు. ఎట్లన:- పారసీ, యవన పాశ్చాత్య దేశజ
నులుకొన్ని శతాబ్దముల క్రిందటదేవుని పూర్తిగా మరచిపోయి, విగ్ర
హముల మాత్రమే పూజించసాగిరి. మఖ్యముగా అరేబియా దేశము
నందలి మక్కాపట్టణము నందుండెడికాబాయ నెడి దేవాలయమననొ
కప్పుడు దేశమున ప్రబలియుండిన యనేకవిధములైన జాడ్యములలో
నొక్కక్క- విగ్రహమును నిలబెట్టి, యాయారోగములు వచ్చినవార
లాయారోగ దేవతలకే మొక్కుచుండిరి గని, భగవంతునినొక్క
డైన యారాధించుటలేక, భగవదా రాధననుపూర్తిగా మరచిపోయి

అట్టివారికి విగ్రహారాధన పూర్తిగా నిర్మూలనముచేసి, భగవదారాధన నెలకొల్పినగాని, జనులకును భగవద్భక్తికలుగ నేరదు. అందుచే వారిగ్రంథములయందు, విగ్రహము లెచ్చటకనుబడినను నాశనముచేయువనియు, మరికొందరి గ్రంథములలో విగ్రహారాధన యెంతమాత్రమును చేయకూడదనియు వ్రాయబడియె ఆర్యులు విగ్రహారాధన భగవదారాధనకు సాధనముగా నేర్పచుకొని, భగవద్భక్తివృద్ధియగుటకును, భగవంతుడు సర్వవ్యాపియు, అనంత కళ్యాణగుణవరిపూర్ణుడును, భక్తత్వవలుడును, భక్తాభీష్టప్రదాతయు, అనేక విషయములన్నియు, భగవంతునిగూర్చి జనము శాఖాచంద్రన్యాయముగ తెలిసికొనినదతిపాందుటకు భగవద్భక్తిసాధ్యముగమాత్రమే మనదేశస్థులేర్పరిచికొనిరి. శాఖాచంద్రన్యాయమనగా, సాధ్యమునాటి చంద్రకళ బహుస్వల్పముగానుండి, యెవరికో ఒకనికి మాత్రము కాన్పించి, బహుమందికి కనుపడ నప్పుడతడా చంద్రకళను వారలకు చూపింపదలచి, ముందుగా ఆవైపుననున్నట్టియొక చెట్టునున్ను, తరువాత ఆచంద్రకళకు నూటిగానున్న పై చెట్టుశాఖనుచూపి, ఆశాఖకు తిన్నగా ఆకాశమును చూడదని చెప్పినవీరదట, వారిందరాశాఖకు నూటిగాచూచి, చంద్రకళ కాన్పించి నందుల కత్యంతానంద భరితులగుదురు. ఇకొచ్చి, వృక్షశాఖ, సాధ్యమినాటి చంద్రకళను తెలుసుకొనుటకు, సాధనమేగాని, వృక్షశాఖ చంద్రకళ కానేరదు అట్లేమన దేవాలయమునందలి శిలావిగ్రహముయొక్క సమస్త ప్రదేశములందును, అట్లేసమస్తమునందన వ్యాపించియున్న, సర్వవ్యాపియగు భగవంతుని గూర్చిన యావద్విషయములకు జనులు పూజించ గలందుకు సాధనములుగ చేసికొనిరేగాని, మతాంతరులవలె భగవంతుని మరులలేదుగావున, వీరిని విగ్రహారాధన చేయుమని, భగవంతుడు, వీరివేదములందును, మతాంతరులు, భగవంతుని మాటయే మరచిపోయి విగ్రహముల మాత్రమే కొలుచుచుండుటచే, వారలను, విగ్రహారాధన చేయవద్దని వారిగ్రంథములందునను, వ్రాయించెనని, బుద్ధిమంతులు గ్రహించుటయుక్తము.

ఇంతేగాని, లోకమునందలి వివిధ మతావలంబకులు, తమ

తమ, మతగ్రంథములును, మతసిద్ధాంతములును సత్యములని తాము నమ్ముచున్నను, యితర మతముల వారుకూడా సత్యములని వారల గ్రంథములును మతసిద్ధాంతములును సత్యములని వారల కుకూడా, తమకువలెనే హక్కుకలదని యనుకొను న్యాయబుద్ధిగల వారలకు ధర్మముకాని, తమ మతముమాత్రమే న్యాయబుద్ధిగల యన్యుల మతములను, వారి యాచారములను, వారి మతగ్రంథములను, వారారాధించు దైవములను, పూజావిధానములను, దూషించుటయు, దూషణవ్యాసముల వ్రాసి ప్రచురించుటయు, దేశక్షేమమున కమితమైన హానిగలుగునని బుద్ధిమంతులు గ్రహించి యట్టి యన్యదూషణలు పూర్తిగామానుట న్యాయము ఏలయు, ఒక మతావలంబకులన్యుల మతసిద్ధాంతాచారాదుల దూషించినచో నన్యులును, మొదట నకారణముగా దూషించిన వారి మతాచార సిద్ధాంతాదుల నూరురైల్లకువగ దూషింపకమానరు ఇందుచే, ఐకమత్యము దేశమునందు వృద్ధికావలసియున్న ప్రస్తుతకాలమునందు ఐకమత్యము చెడిపోయి, దేశక్షేమమునకు భంగముకలుగును, దేశాంతరవాసులు కొందరట్టి దూషణలు చేసినను, భారతదేశీయుల మగు మనకు మతసిద్ధాంతాది భేదములనేకములున్నను, మనలోమన మొకరి మతాచార సిద్ధాంతాదుల మరియొకరు దూషించుకొని, అంతఃకలహములను వృద్ధిచేసికొని, ఐకమత్యభంగము కలిగింపక, దేశక్షేమమున కయ్యైకమత్య వృద్ధినికలిగించు కార్యములు మాత్రమే చేయవలెనని, యోగ్యులగు భారతీయులనందరి నత్యంతవినయ విధేయతతో ప్రార్థించెద.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

Extracts from a Northern Indian scholar's book:—(1) "He that will not reason is a bigot" (2) "He that cannot is a fool." (3) "He that dares not is a slave."

"The Christian missionaries revile, in the most light-hearted fashion the Hindu gods, the goddesses and religious usages" ..... "a person like Christ has never lived. We have no other evidence to prove that he lived than the account given in the four Gospels"..... "The Christian missionaries are not ashamed to bring forward Suetonius as authority." &c, &c,

గ్రంథాలయము

బ్రహ్మసూత్రములు

త్రిమతభాష్యానుసారము

ప్రథమాధ్యాయము

నాలుగు పాదములు
